

**Eduardi Sandifort, medicinae, anatomes, et chirurgiae ... professoris,
anatome infantis cerebro destituti.**

Contributors

Sandifort, Eduard, 1742-1814.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Lugduni Batavorum : Apud S. et J. Luchtmans, 1784.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/tn8ugwag>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

EDUARDI SANDIFORT

MEDICINAE, CANDIDATUS, ET DOCTOR, IN ACADE-

MIAE HELLENICA, QUAE SAPIENTIAE, PROFESSOR.

ANATOMIE

INFANTIS

CEREBRO DESTITUTI.

ANATOMIE

INFANTIS

CEREBRO DESTITUTI.

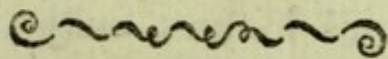
EDUARDI SANDIFORT,

MEDICINÆ, ANATOMES, ET CHIRURGICÆ, IN ACADE-
MIA BATAVA, QUÆ LEIDÆ EST, PROFESSORIS,

ANATOMIE

INFANTIS

CEREBRO DESTITUTI.

LUGDUNI BATAVORUM,

APUD { S. ET J. LUCHTMANS, } 1784.
 { P. V. D. EYK ET D. VYGH. }

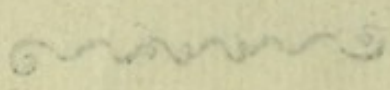
EDUARDI SANDIFORT.

MEDICINÆ, ANATOMIÆ, ET CHIRURGICÆ, IN URBE
MAGNÆ, SUEVICÆ, ET SVEONICÆ, PROFESSORIS,

A N A T O M I E

I N F A N T I S

CEREBRO DESTITUTI.

LUGDUNI BATAVORUM.

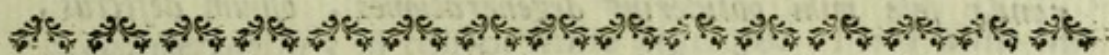
1784. } L. N. D. EYK ET D. VIGOR.
L. S. ET J. LUCHTMANS.

EDUARDI SANDIFORT,

A N A T O M E

I N F A N T I S

CEREBRO DESTITUTI.

P R O Æ M I U M.

Mirum cuique, *Anatomicorum scripta evolventi, videri debet, observatas toties, in infantibus, omni cerebro vel maxima ipsius parte destitutis, ossium cranii & hisce contentorum, degeneraciones, hæctenus, quantum equidem scio, a nemine, rite esse delineatas, multos, monstrorum collectione delectatos, in contemplatione partium externarum substitisse, alios, & inter hos, Viros omni laude majores, talia dissectuisse, accuratissime descripsisse, verum mutationes, quas in ossibus diversis, in cerebro, aliisque partibus, observarunt, nullis illustras-*

se figuris, cum tamen eadem talis naturæ sint, ut absque exactissimis iconibus plane intelligi nequeant.

Hæc ratio me permovit, ut oblatam occasionem, examinandi infantis recens nati, cerebro destituti, & licet quovis alio sensu bene conformati, capite admodum deformi instructi, lubens arripuerim, ac, paratis, quæ anteriorem & posteriorem hujus infantis faciem sistunt, tabulis, mox caput, aliasque partes cultro Anatomico subjecerim, & quum mirandæ sese mihi obtulerint degeneraciones, ossium defectus, præcæ aliorum conformaciones, inslitutam anatomen, nitidis, & a summo Artifice paratis figuris illustratam, separatim in lucem emittere decreverim, ut duobus, jam antea editis, Opusculis Anatomicis, de duodeno, & hernia inguinali congenita, hocce jungi posset.

Non autem putet quis, nescire me, datas fuisse a nonnullis ejusmodi cranii figuras: Hoffmanni (a), Kerkringii (b), Gohlii (c), Bromelii (d), Blanchotti (e), icones cognosco, sed has omnes summo jure mihi videor posse vocare, non tantum minime accuratas, verum tales, ut ex iis natura ma-

- li
- (a) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 2. obs. 36.
 - (b) Observat. Anatom. Tab. 9. pag. 59.
 - (c) Act. Medic. Berolin. Dec. 1. vol. 8. pag. 7. seq.
 - (d) Act. Litter. Sueciæ anni 1725 pag. 98.
 - (e) Select. Physico Oeconom. Stutgardiæ 1749. 2. ft. pag. 127. & Act. Physico-Medic. vol. 9. pag. 350.

li nullo modo cognosci possit. Hoffmanni certe figuræ pessimæ sunt; Kerkringii meliores, sic ut ex iis concludere liceat, in genere conformationem cranii ferme eandem fuisse, ac in nostro casu, attamen tales, ut de diversis partibus, quæ cranii basin constituunt, nulla rite distingui queat; multum abest, ut exactæ dici possint, quas dedit Gohlius; Bromelii figuras, reliquis præstantiores, cum nostris quisque comparet, & differentiam deprehendet manifestam. Illæ denique icones, quæ Blanchotto autore prodierunt, utpote talis naturæ, ut adspici non mereantur, in censum venire nequeunt. Forte datæ ab aliis meliores, quæ ad manus non pervenerunt. Judicavi de illis, quas examinare licuit.

Infantes, describendo sensu monstrosos, Acephalos dicere solent, nullatenus autem eo nomine digni sunt; non enim capite, sed cerebro, destituuntur: illa capitis pars, quæ continendo cerebro, cerebello, & ex his originem trahenti, medullæ oblongatæ, pro parte destinata est, & conceptaculi hujus solam basin constituit, caput terminat, membranis teeta; varia ossa plane deficiunt, aliorum partes desiderantur, alia sedem reliquerunt solitam, aut tali mutata modo sunt, ut vix dignosci possint; foramina alia absunt, alia formam mutant, insolito loco deteguntur nonnulla, & confluxerunt varia; verbo, tantam talemque mutationem subierunt cuncta, quæ

quæ calvariam constituunt, ut degeneratam tali modo cranium, a mollibus partibus depuratum, vix humanum quis diceret, nisi ipse cadaver simile examinaverit, vel talem, qualis hoc in opusculo datur, figurarum seriem conspexerit.

Non tamen desunt exempla infantum, vere acephalorum, id est, omni capite destitutorum, sed eorum numerus tantus non est, quantum prostare quis crederet, si ad citatos ab Ill. Haltero casus attendat; auctores enim adductos si examinet, mirabitur multos descripsisse infantes, capite deformi gaudentes, paucissimos tales, qui integro capite carent. Constat hoc luculentissime, si, data primo capite anatomica dicti infantis descriptione, secundo de veris acephalis, tertio de acephalis minus proprie dictis, egero. Hic etenim ordo est, quem in præsentis opusculo servandum esse duxi, ut, in quarto ultimoque capite, de causa maxime probabili dictæ degenerationis cranii quedam breviter monere possim.

CAPUT PRIMUM.

Anatome infantis, cerebro destituti.

Sana, robustaque, fœmina, quarta vice utero gerens, per totos novem graviditatis menses, vix ullum symptoma passa, subinde tantum majorem molestiam, singularem motum, ac pressioni quasi sensum, in abdomine perpeffa, legitimo tempore, maturam, torosam, quoad truncum artusque bene conformatam, vivam, puellam in lucem emisit; hæc autem, vix dimidia a partu hora elapsa, vitam cum morte commutavit. Erat hujus infantis caput deforme, & similem exhibebat conformationem, ac in illis, quos acephalos dicunt, observare solemus. Multa ossa videbantur deficere, alia præternaturalem acquisivisse formam, &, instituta comparatione cum casibus, ab aliis descriptis, videbar jure concludere posse, cerebrum, cerebellum, medullamque oblongatam desiderari.

Facies, si partes, supra oculos positæ, tegebantur, pulchra satis apparebat: nasus enim, genæ, os, bene conformatæ erant. Oculi autem insigniter protuberabant, & nulla aderant supercilia. Superior capitis pars erat depressa,

ac portio ipsius fornicata videbatur quasi abscissa. Totum caput, mento pectori appresso, scapulis infidebat, & auricularum margines superiores dependentes, & antrorsum promoti, summos ferme attingebant humeros. Integumenta partis superioris capitis deficiebant, & margine albo, extenuato, hic illic capillis obfesso, terminabantur, vel potius multo tenuiora confluerant cum dura matre, ossa, quæ basin conceptaculi cerebri constituunt, & hoc in cranio nuda comparebant, tegente. Intra huncce marginem plaga erat admodum inæquabilis, rubra, sanguinolenta, duos pollices longa, latitudinem ferme eandem habens, & hæc, parum supra radicem nasi incipiens, ad locum ferme medium inter summos humeros descendebat. Variæ hac in parte conspiciebantur protuberantiæ, duæ molles a parte anteriore, plures ossæ a parte posteriore. Molliores & anteriores videbantur cerebri membranæ, hic loci protrusæ, cum integumentis confusæ, sanguine extravasato distentæ, & hæ, parum sublata, rotundulam acquirebant formam, sic ut infundibulum referrent; saltem inter tumidos margines spatium quoddam, seu cavitas, relinquebatur, in cœcum finem desinens. Duriores protuberantiæ, vere ossæ, nonnullis foraminibus pertusæ, membrana descripta tectæ, videbantur esse ossa petrosa, nexa cum parte anteriore ossis occipitis, quæ cum basi ossis multiformis sinum pro-

medulla oblongata format. Inter prominentias osseas posteriores, & integumenta nuchæ, fissura aderat longa sex octavas pollicis Rhenolandici partes, in canalem coangustata, qui, ut postea patuit, idem ille erat, quo, in statu naturali, spinalis medulla continetur. (a).

Sublatis a fronte (b), supra oculos (c), recta retrorsum ad auriculas (d), indeque ad medium dorsum (e), integumentis (f), prominuli conspiciebantur oculi, multum extra suas foveas promoti; inter hos (g), ut & inter eosdem atque auriculas (h), maxima aderat pinguedinis copia, quæ formam capiti dabat. Sequebatur margo osseus, supra radicem nasi incipiens, & in latera versus & pone aures sese extendens (i). Inter hunc marginem, a superciliis factum, dum deficiebant partes illæ ossis frontis, quæ, inde adfurgentes, proprie frontem formant, & cum verticis ossibus conjunguntur, & inter reliqua ossa, summo in vertice, non longe ab oculis, pars detegebatur mollis, tumidula;

(a) Descripta hætenus cranii conformatio externa optime cognosci potest ex Tab. I. & II., quibus litteras nullas adscripsi, quia partes diversæ, latius jam exponendæ, ex subsequentiis figuris melius cognoscuntur.

(b) Tab. III. Fig. 1. a.

(c) Tab. III. Fig. 1. b. b.

(d) Tab. III. Fig. 1. e. e.

(e) Tab. III. Fig. 1. o.

(f) Tab. III. Fig. 1. a. a. a. a. a.

(g) Tab. III. Fig. 1. c.

(h) Tab. III. Fig. 1. d. d.

(i) Tab. III. Fig. 1. f. f. f. f.

dula, rotundula, ex diversis eminentiis composita (*k*), quæ cavum quoddam includebant: videbantur esse cerebri velamenta, sanguine effuso turgida, & ex his producebantur venæ, in quoque latere per foramen singulare ad jugularem internam tendentes.

Reliquam superiorem cranii partem, nunc magis denuadatam, constituebant ossa petrosa (*l*), facillime nunc distinguenda, & nexa cum ossis occipitis parte (*m*), quæ a foramine magno ad partem posteriorem basis ossis multiformis adscendere solet, cum eaque connecti. Foramina itidem apparebant, pro nervis auditoriis parata (*n*). Versus latera reclinatæ videbantur partes ossis occipitis laterales, quæ foramen magnum, in statu naturali, a lateribus formant (*o*), ut & duæ aliæ, in quas apex hujus ossis erat divisus (*p*), & quæ, ut postea patuit, reclinatæ, ad os frontis usque sese extendebant. Ossa verticis plane aberant. De partibus squamosis ossium temporum nihil hæcenus conspiciebatur. Videbantur hæc multum a se invicem remotæ, minimæ, applanatæ, ut auriculæ etiam cedere debuerint, aliam longe formam acquirere, & meatus auditorius, quamvis pervius, sic compressus esset, ut vix conspici potuerit.

A di-

(*k*) Tab. III. Fig. 1. g g.

(*l*) Tab. III. Fig. 1. h. h.

(*m*) Tab. III. Fig. 1. k.

(*n*) Tab. III. Fig. 1. i. i.

(*o*) Tab. III. Fig. 1. m. m.

(*p*) Tab. III. Fig. 1. l. l.

A dictis partibus ossis in utroque latere pars tenfa, crassa, dura, ligamentosa quasi, descendebat ad spinam dorsi (*q*), & inter hanc atque vicinam ossis occipitis partem, hiatus (*r*) patebat, intra quem, atque canalem, deorsum tendentem, vera, suis involucris tecta, distinguebatur medulla spinalis. Ipsa denique spina dorsi in colliculos varios, qui cæterum adesse tali modo non solent, desinebat (*s*).

Separatis porro cunctis partibus mollibus, ossa melius sese manifestarunt. Margo osseus, glabellam & supercilia formans (*t*), os frontis hac in parte terminabat; inde retrorsum tendebant lamellæ, quæ inter oculorum cava & cerebri conceptaculum semper inveniuntur (*u*). Inter has & pone easdem basis erat ossis multiformis, suis processibus clinoidis instructa (*y*). Hæc cum parte media ossis occipitis (*w*), ad quam petrosa ossa (*x*) accedebant, connectebatur.

Cum petrosis cohærebant partes laterales ossis occipitis (*y*); & hujus ossis apex, sese inter ossa verticis interfere-
re solitus, in duas partes fissus erat, quæ multum remo-

tæ,

(*q*) Tab. III. Fig. 1. n. n. n. (*s*) Tab. III. Fig. 1. q. q. r.

(*r*) Tab. III. Fig. 1. o.

(*t*) Tab. III. Fig. 1. f. f. ant. Tab. III. Fig. 2. a. a. a.

(*u*) Tab. III. Fig. 2. b. b. (*x*) Tab. III. Fig. 2. h. h.

(*y*) Tab. III. Fig. 2. f. (*y*) Tab. III. Fig. 2. k. k.

(*w*) Tab. III. Fig. 2. g.

tæ, & in latera reflexæ, lateralem marginem cranii consti-
tuebant, seseque ad os frontis usque extendebant (z). Ce-
rebri aderat nihil, nisi hoc nomine insignire velimus sub-
stantiam duram fatis, granulofam, albicantem (a), cum
nervis, ut videbatur, cohærentem, in quam paucum illud,
quod de encephalo supermanferat, commutatum videbatur.
Sita erat hæc substantia inter partes anteriores ossium pe-
troforum (b), & marginem osseum, factum ex lamellis,
inter cava oculorum & cerebri conceptaculum inveniri so-
litis (c); erat in duas partes divisa per mediam basin ossis
multiformis (d), unde vasculum paulo majus (e) ad ante-
riora procedebat. Nervi, quantum detegere licuit, ade-
rant omnes, & secundum, tertium, quartum, quintum,
sextum, par per foramina, infra dictam substantiam inve-
nienda, & insolito modo sese habentia, ad destinata loca
decurrebant. Alii, quorum origines conspici non potue-
runt, in foraminibus suis tamen detegebantur, & per par-
tes, quas naturali in statu petere solent, sese distribue-
bant.

Membrana, quæ fissuram in nucha detectam termina-
bat

(z) Tab. III. Fig. 2. l. l.	(d) Tab. III. Fig. 2. f.
(a) Tab. III. Fig. 2. m. m.	(e) Tab. III. Fig. 2. inter
(b) Tab. III. Fig. 2. h. h.	a. & f.
(c) Tab. III. Fig. 2. b. b.	

bat (*f*), & ligamentum referebat, ipsa dura mater erat, vertebris adnexa, & in earum canalem descendens; eâ autem usque ad primam, quæ sese monstrabat, vertebram, ablatâ, patuit singularis nexus spinæ cum capite, & contenta canalis vertebrarum oculis sese offerebant. Epistrophei dens (*g*) ossis occipitis parti, quæ cum basi multiformis neçtitur, erat non tantum appressus, sed firmiter per ligamenta cum ea nexus. In canali vertebrarum aderat dura mater (*h*), quæ medullam spinalem (*i*) continebat involucri adinstar; & ex medulla versus latera procedebant nervi spinales. In quoque latere arteria vertebralis, in apicem obtusum, clausum, desinens, sese monstrabat (*k*). Dictæ seu secundæ vertebræ partes laterales ossæ, in duos muerones obtusos desinebant (*l*); perierat enim non tantum cartilago, quæ has partes a posteriore neçtere solet, sed ipsæ illæ multum a se invicem erant remotæ, & defectum pars membranacea supplebat. Præter Epistropheum quatuor tantum adesse videbantur vertebræ, verum deficiebat nulla. Atlas quippe, maxime compressus, parte anteriore arcus inter dentem Epistrophei & os occipitis sic delitescibat, ut conspici non posset; a parte posteriore arcus totus deficiebat;

(*f*) Tab. III. Fig. 1. n. n. n.

(*i*) Tab. III. Fig. 2. p.

(*g*) Tab. III. Fig. 2. n.

(*k*) Tab. III. Fig. 2. q. q.

(*h*) Tab. III. Fig. 2. o.

(*l*) Tab. III. Fig. 2. s. s.

bat; partes laterales cum sinu, in occipitis ossè, a quoque latere nexæ, pro parte distingui poterant (*m*), sed non, nisi separata membrana, quæ partes omnes integebat, firmiterque connectebat. Tertia vertebra etiam deficiebat a parte posteriore, & hujus, ut & quartæ vertebræ latera sic erant appressa Epistropheo, ut vix quicquam de iis apparuerit; quinta, sexta, & septima (*n*), ferme naturali in statu erant: sed de collo latius agendum erit, absoluta cranii descriptione.

Ad Faciëi examen progressus, ossa, hanc, ut & foveas oculorum componentia, adeo degenerata (*o*) vidi, ut, calvariam humanam esse, vix quisquam crederet.

Maxilla inferior (*p*), solito majorem longitudinem, altitudinem, crassitiem, habens, sic erat in lateribus compressa, ut latera hæc ab anteriore vix dimidium pollicem distarent, a posteriore, quia ibi hæc ossa magis introrsum prominent, distantia etiam non adeo magna esset (*q*). Unicuique os totam constituebat maxillam, non ergo aderant duæ illæ partes, quæ cæterum semper in fœtu, in neonato, sese offerunt, & temporis lapsu invicem concresecunt; linea quædam conspiciebatur, in figura etiam notata (*r*), quæ
nexusum

(*m*) Tab. III. Fig. 2. r. r.

Fig. 2. a.

(*n*) Tab. III. Fig. 2. t. u. v.

(*q*) Tab. V. Fig. 2. a. b. b.

(*o*) Tab. IV. Fig. 1. & 2.

(*r*) Tab. IV. Fig. 1. b.

(*p*) Tab. IV. Fig. 1. a. a.

nexum duarum partium, cartilaginis interventu, indicare videbatur; sed ad parvam tantummodo a margine alveolari (*s*) distantiam levis fissura erat, reliqua pars penitus concreta eminentem & acutiusculam lineam formabat.

Maxillæ superioris ea pars, quæ, cum palati ossibus, palatum osseum constituit (*t*), pariter valde angusta erat, si comparatur cum palato in cranio infantis neonati & bene conformati, & latitudinem trium octavarum partium pollicis vix superabat. A sustentaculis ossium jugalium maxillaria ossa insigniter versus anteriora erant promota (*u*), unde forma faciëi ab humana multum differebat. Jugalìa ossa (*y*) descendebant nimium.

Foveæ oculorum multo minus erant excavatæ, quam esse solent, & ossa, quæ easdem componunt, omnia figuram, a statu naturali alienam, monstrabant. Qui in bene conformatis foraminibus oculorum inferiores partes formant, vertices ossium maxillarium, (qui pariter sinuum, in his ossibus inveniendorum superiorem partem constituunt, & in quibus semicanalis conspicitur, transmittens ramum secundi rami quinti nervorum paris, qui ex foramine infra-orbitali (*w*) exit) latera constituebant interna (*x*). Singula-

(<i>s</i>) Tab. IV. Fig. 1. f.	(<i>y</i>) Tab. IV. Fig. 1. k k.
(<i>t</i>) Tab. V. Fig. 2. c. c.	(<i>w</i>) Tab. IV. Fig. 1. g. g.
(<i>u</i>) Tab. IV. Fig. 1. d. d.	(<i>x</i>) Tab. IV. Fig. 1. o. o.
- Fig. 2. d. C

gulari ratione partibus suis inferioribus versus foramina oculorum, superioribus versus nares, erant promota ossa plana (*y*), cum dictis ossium maxillarium verticibus nexa. Inferiores foraminum oculorum partes constituebant sola ferme ossa jugalia (*z*), multum excavata, & versus latera pariterque deorsum promota. Latera externa formabant pro parte ossa jugalia, pro parte os frontis, illæ enim processum lateralium ossis multiformis portiones, quæ latera dictorum foraminum cæterum perficiunt, magis versus partem superiorem erant dimotæ (*a*). Reliquas superiores partes lamellæ illæ ossis frontis formabant, quæ semper oculorum foramina a conceptaculo cerebri distinguunt, sed hoc in capite vix duas octavas pollicis partes latæ erant (*b*). Foramen in quoque cavo oculi non nisi unicum erat (*c*); confluerant enim tria, quæ adesse debuissent; illud, quod inter basin ossis multiformis & processum priorem invenitur, atque nervum opticum transmittit; lacerum, inter dictum processum & lateralem ejusdem ossis obvium pro tertio, quarto, sexto nervo cerebri, & primo ramo quinti; & illud, quod inter os maxillare & processum lateralem ossis multiformis datur, atque versus tempus tendit.

A ca-

(*y*) Tab. IV. Fig. 1. q. q.

(*z*) Tab. IV. Fig. 1. k. k. r.

(*a*) Tab. IV. Fig. 1. s.

(*b*) Tab. IV. Fig. 1. t.

(*c*) Tab. IV. Fig. 1. inter

o. r. s. q.

A capite versus latera duæ quasi alæ secedebant, factæ ex partibus squamosis ossium temporum (*d*), admodum parvis, & portionibus ossis occipitis, in quas apex hujus ossis divisus erat (*e*), quæ partes in laterali capitis adspectu una cum processibus zygomaticis patebant melius.

Talem itaque figuram, quæ admirandum hocce cranium a latere exhibet, adjunxi, ut partes, cava oculorum constituentes, os frontis (*f*), planum (*g*), vertex ossis maxillaris superioris (*h*), os unguis (*i*), processus nasalis ossis maxillaris superioris (*k*); porro ejusdem ossis corpus, maxillam superiorem stricte dictam constituens (*l*), & alveolarem marginem formans (*m*), multum antrorsum promotum; introitus narium (*n*), os jugale (*o*), processus zygomaticus ossis temporis (*p*), ejusdem ossis reliqua pars squamosa (*q*), pars apicis ossis occipitis (*r*), rite distinguantur. Eadem hac in icone conspiciuntur quidem ossa omnia, quæ posteriorem hujus cranii partem constituunt, pars lateralis ossis occipitis (*s*), pars petrosa ossis temporis (*t*), processus lateralis ossis

(<i>d</i>) Tab. IV. Fig. 1. u. u.	(<i>m</i>) Tab. IV. Fig. 2. e.
(<i>e</i>) Tab. IV. Fig. 1. v. v.	(<i>n</i>) Tab. IV. Fig. 2. i.
(<i>f</i>) Tab. IV. Fig. 2. m.	(<i>o</i>) Tab. IV. Fig. 2. o.
(<i>g</i>) Tab. IV. Fig. 2. n.	(<i>p</i>) Tab. IV. Fig. 2. p.
(<i>h</i>) Tab. IV. Fig. 2. k.	(<i>q</i>) Tab. IV. Fig. 2. s.
(<i>i</i>) Tab. IV. Fig. 2. l.	(<i>r</i>) Tab. IV. Fig. 2. t. ant.
(<i>k</i>) Tab. IV. Fig. 2. g.	(<i>s</i>) Tab. IV. Fig. 2. u. u.
(<i>l</i>) Tab. IV. Fig. 2. d.	(<i>t</i>) Tab. IV. Fig. 2. v.

offis multiformis (*u*); ejusdem offis basis (*v*); lamella offis frontis, superiorem cavi oculi partem constituens (*w*); & ejusdem offis margo, qui supercilium format (*x*). Sed ut partes hæ omnes tanto melius in oculos incurrerent, alio modo depingendum, & a superiore lustrandum, hocce cranium censui.

Hoc pacto itaque depictum (*y*) cranium, in quoque latere & a priori supra oculorum cava, exhibet marginem, quo os frontis definit (*z*), lamellas, quæ oculorum cava a conceptaculo cerebri distinguunt (*a*); inter quas vix quicquam de cribriformi delitescit (*b*). Adfurgit multum basis offis multiformis (*c*); cujus processus priores insolitum occupare videntur locum (*d*). A quoque latere hujus basis cavitas est (*e*), quæ omne, quod de cerebro degenerato supererat (*f*), reconderat, facta præcipue ex processibus lateralibus offis multiformis, ibique conspiciuntur foramina pro ramis secundis (*g*), & tertiis (*h*) quinti nervorum pa-

ris,

(*u*) Tab. IV. Fig. 2. x.

(*v*) Tab. IV. Fig. 2. y.

(*w*) Tab. IV. Fig. 2. z.

(*x*) Tab. IV. Fig. 2. a. a.

(*y*) Tab. V. Fig. 1.

(*z*) Tab. V. Fig. 1. a. a.

(*a*) Tab. V. Fig. 1. b. b.

(*b*) Tab. V. Fig. 1. c.

(*c*) Tab. V. Fig. 1. d.

(*d*) Tab. V. Fig. 1. e. e.

(*e*) Tab. V. Fig. 1. f.

(*f*) Tab. III. Fig. 2. m. m.

(*g*) Tab. V. Fig. 1. g.

(*h*) Tab. V. Fig. 1. h.

ris, & pro vasis (*i*). Pone basin multiformis cartilago (*k*) est, cujus ope pars anterior ossis occipitis (*l*) cum hac basi conjungitur. Partes petrosæ ossium temporum (*m*), quæ descendunt & versus anteriora decurrunt in bene conformato cranio, multum adsurgunt, & in parte, nunc superiore, conspicitur foramen, quod sine dubio intravit septimum nervorum par (*n*). Inter illud foramen, atque supra nominata, aliud est, maxime contractum, per quod arteria carotis ascendere debuit (*o*). Cum partibus posterioribus horum ossium petrosorum cohærent, multum a se invicem remotæ, partes laterales ossis occipitis (*p*), & in ipsis illis ossibus diverticulum adest (*q*), multum excavatum, unde vena jugularis interna accepit sanguinem. Laterales cranii partes constitui ab osse occipitis (*r*), hæc ex figura egregie etiam patet; confirmatque eadem, maximam, pro parte ex aliis figuris jam cognitam, mutationem subiisse os occipitis. Hoc os in fœtu ex quatuor componitur partibus (*s*), quæ

re-

(<i>i</i>) Tab. V. Fig. 1. i.	(<i>o</i>) Tab. V. Fig. 1. n. n.
(<i>k</i>) Tab. V. Fig. 1. *	(<i>p</i>) Tab. V. Fig. 1. o. o.
(<i>l</i>) Tab. V. Fig. 1. k.	(<i>q</i>) Tab. V. Fig. 1. p. p.
(<i>m</i>) Tab. V. Fig. 1. l. l.	(<i>r</i>) Tab. V. Fig. 1. r. r. r. r.
(<i>n</i>) Tab. V. Fig. 1. m. m.	
(<i>s</i>) Albini Icon. oss. fœt. Tab. III. Fig. 10. 11. 12. 13.	

remaneat; harum maxima illa est, quæ apicem constituit (*t*), sese inter ossa verticis interferit, & cum iisdem postea futuram lambdiformem constituit. Deficiebant in descripto cranio ossa verticis, occipitis ossis portio dicta superior erat ad foramen magnum usque divisa, altera pars dextrorsum, sinistrorsum altera recesserat, & cum reliquiis partium squamosarum ossium temporum atque frontis quæque cohærebat: in his etiam partibus illæ aderant fissuræ (*u*), quæ in hac maxima ossis occipitis parte in fœtu semper adesse solent (*v*). Recesserant præterea multum ab invicem partes laterales ossis occipitis (*w*), & hinc non nisi margo anterior foraminis magni (*x*) supererat, qui formari solet ab illa parte dicti ossis (*y*), quæ, inter petrosa (*z*) sese interfrens, cum basi ossis multiformis (*a*) conjungitur. Et, cum his in partibus lateralibus condyli sunt (*b*), cum quibus Atlantis sinus (*c*) junguntur, removeri illi sinus & partes laterales dictæ vertebræ (*d*), debuerunt, atque Epi-

(*t*) Albin. Icon. oss. fœt. Tab. III. Fig. 10. 11.

(*u*) Tab. V. Fig. 1. s. s.

(*v*) Albin. loc. cit. Fig. 10. 11. g. g.

(*w*) Tab. V. Fig. 1. o. o.

(*z*) Tab. V. Fig. 1. l. l.

(*x*) Tab. V. Fig. 1. t.

(*a*) Tab. V. Fig. 1. d.

(*y*) Tab. V. Fig. 1. k.

(*b*) Albin. Icon. os. fœt. Tab. III. Fig. 12. f.

(*c*) Id. Ibid. Tab. VIII. Fig. 56. d. e. d. e.

(*d*) Conf. Tab. III. Fig. 2. r. r.

strophei dens (*e*) statim in conspectum venit; & hinc etiam pars inferior hujus cranii longe aliam partium formam exhibuit, quam in statu naturali.

Quæ in hac figura exhibita sunt, multo melius in dextro, quam in sinistro, apparent latere, quoniam in hocce relicta membrana est, quæ partes omnes integebat, in illo verum sic depurata ossa omnia sunt, ut penitus nuda appareant.

Quamvis eum in finem descripto jam modo, in prima tabulæ quintæ icone, cranium exhibitum est, ut mutationes, quas conceptaculum cerebri subiit, optime pateant, attamen partes, quæ nasum osseum, oculorum cava, maxillam superiorem constituunt, exacte etiam inde cognosci possunt. Frontis ossis portiones duæ (*f*), media linea distinctæ, inter oculorum cava sese multum extendunt, & cum nasi officulis (*g*) junguntur. In oculorum foraminibus ossa jugalia (*h*), vertices ossium maxillarium superiorum (*i*), ossa plana (*k*), unguis (*l*), processus laterales multiformis (*m*), conspiciuntur, & in fundo foramina (*n*), in utroque cavo unum, ex confluentibus variis enatum; quæ quidem majora sunt, quam hic apparent,

quo-

(<i>e</i>) Tab. III. Fig. 2. n.	(<i>k</i>) Tab. V. Fig. 1. a. a.
(<i>f</i>) Tab. V. Fig. 1. u. u.	(<i>l</i>) Tab. V. Fig. 1. β. β.
(<i>g</i>) Tab. V. Fig. 1. v. v.	(<i>m</i>) Tab. V. Fig. 1. γ. γ.
(<i>h</i>) Tab. V. Fig. 1. y. y.	(<i>n</i>) Tab. V. Fig. 1. δ. δ.
(<i>i</i>) Tab. V. Fig. 1. z. z.	

quoniam hoc in situ capitis, per inferiorem eamque ampliore partem, transparent interiores maxillæ inferioris portiones.

In basi seu inferiore parte cranii; quæ denique examinanda & icone illustranda videbatur (*o*); pone palatum osseum (*p*) duæ narium cavitates, medio vomere (*q*) separatæ, apparent; ab horum lateribus processus pterygoidei ossis multiformis (*r*), ossium temporum annuli (*s*), tympani membranas continentes; partes mammillares ossium temporum (*t*), a lateribus foramina (*u*), inter partes laterales ossis occipitis, multum remotas (*v*), atque illas ejusdem ossis portiones, in quas secesserat apex (*w*), ut & inter partes petrosas ossium temporum. Ad hæc desinebant venæ jugulares internæ, ex diverticulis antea descriptis (*x*) sanguinem accipientes.

Ossa petrosa inter se magnum relinquunt hiatus, seu sulcum, enatum exinde, quod pars anterior ossis occipitis (*y*), quæ se inter dicta ossa interferit, & cum basi multiformis conjungitur, multum sursum est protrusa, & illæ ossium

(*o*) Tab. V. Fig. 2.

(*p*) Tab. V. Fig. 2. c. c.

(*q*) Tab. V. Fig. 2. d. d.

(*r*) Tab. V. Fig. 2. e. e.

(*s*) Tab. V. Fig. 2. f. f.

(*t*) Tab. V. Fig. 2. g. g.

(*u*) Tab. V. Fig. 2. h. h.

(*v*) Tab. V. Fig. 2. i. i.

(*w*) Tab. V. Fig. 2. m. m. m. m.

(*x*) Tab. V. Fig. 1. p. p.

(*y*) Tab. V. Fig. 2. l. l.

pe-

petroforum partes, quæ cum dicto officulo cohærent, pariter adscendunt, depressis partibus lateralibus. Dictum hiatus adimplebant colli vertebræ. Loco etenim condylo-
rum seu processuum coronoïdeorum, in partibus lateralibus ossis occipitis semper præsentium pro nexu cum Atlante, duæ satis æquabiles, parum excavatæ, erant superficies (z), cum quibus prima vertebra, una cum sequentibus maxime mutata, committebatur.

Pars quippe anterior arcus Atlantis (a), tota, ut solet, cartilaginea, & tenuissima, ossis occipitis parti, anteriorem foraminis magni marginem facienti (b), sic fuit appressa, ut conspici non potuerit. Partes Atlantis laterales ossæ superficies duas monstrabant, parum prominulas, cartilagine incrustatas (c), quæ dictis planitiebus in partibus lateralibus ossis occipitis (d), sese accommodabant. Ab inferiore earundem partium lateralium, duo erant sinus, cartilaginea crusta obducti (e), pro nexu cum partibus lateralibus Epistrophei (f). Deficiebat arcus posterior Atlantis, secesserant hoc in loco partes laterales multum a se invicem, & desinebant in mucronem, tuberculatum (g).

Epi-

(z) Tab. V. Fig. 2. k. k.

(a) Tab. VI. Fig. 3. 4. a.

(b) Tab. V. Fig. 1. t.

(c) Tab. VI. Fig. 4. b. c.

(d) Tab. V. Fig. 2. k. k.

(e) Tab. VI. Fig. 3. b. c.

(f) Tab. VI. Fig. 1. e. e.

(g) Tab. VI. Fig. 3. 4. d. d.

D

Epistrophei dens (*h*), propter dictum situm arcus anterioris Atlantis, ejusque tenuitatem, videbatur soli occipitis ossi accumbere (*i*). Partes secundæ hujus vertebræ laterales (*k*), suis superficiebus, cartilagine tectis (*l*), pro nexu cum Atlante (*m*) instructæ, multum a se invicem remotæ, deficiente apice cartilagineo, depressæ (*n*) præterea, sic ut ultra subsequenti vertebræ partes laterales (*o*) descenderent, desinebant in apicem obtusum, cartilagine obductum (*p*). Tertiæ (*q*), & quartæ (*r*) vertebræ partes laterales, solito tenuiores, pro parte secundâ (*s*) tectæ, cartilaginis ope a parte posteriore cohærebant (*t*). Quartæ (*u*), ut & quintæ (*v*) apices magis adscendebant: sexta (*w*) atque septima (*x*) erant naturales. Corpora harum vertebrarum (*y*), ut & processus articulares (*z*), solito modo erant fabrefacta.

(<i>h</i>) Tab. VI. Fig. 1. 2. a.	(<i>s</i>) Tab. VI. Fig. 1. c. d. c. d.
(<i>i</i>) Tab. III. Fig. 2. n.	Fig. 2. o.
(<i>k</i>) Tab. VI. Fig. 1. c. c.	(<i>t</i>) Tab. VI. Fig. 1. i.
Fig. 2. o.	(<i>u</i>) Tab. VI. Fig. 1. h. h.
(<i>l</i>) Tab. VI. Fig. 1. e. e.	Fig. 2. q.
(<i>m</i>) Tab. VI. Fig. 3. b. c.	(<i>v</i>) Tab. VI. Fig. 1. k. k.
(<i>n</i>) Tab. VI. Fig. 2. o.	Fig. 2. r.
(<i>o</i>) Tab. VI. Fig. 1. g. g.	(<i>w</i>) Tab. VI. Fig. 1. l. l.
Fig. 2. p.	Fig. 2. s.
(<i>p</i>) Tab. VI. Fig. 1. d. d.	(<i>x</i>) Tab. VI. Fig. 1. m. m.
(<i>q</i>) Tab. VI. Fig. 1. g. g.	Fig. 2. t.
Fig. 2. p.	(<i>y</i>) Tab. VI. Fig. 2. b-g.
(<i>r</i>) Tab. VI. Fig. 1. h. h.	(<i>z</i>) Tab. VI. Fig. 2. h-n.
Fig. 2. q.	

CAPUT SECUNDUM.

De Acephalis veris.

Non defunt exempla infantum, toto capite carentium, qui itaque veri Acephali dicendi sunt. Ii vero, qui hoc sensu monstrosi erant, vel solo destituti fuerunt cranio, vel præter caput, aliis, pluribus paucioribus, ad vitam magis minusve necessariis caruerunt partibus, vel & massam retulerunt informem.

Minimus videtur esse numerus eorum, quibus, omni alio sensu, saltem quoad formam externam, perfectis, truncus supra humeros, rotundo fine desinebat, nullumque annexum caput erat. Tot quidem a variis auctoribus adducuntur casus, qui huc viderentur referri debere, ut magnum potius, quam parvum, horum numerum quisque crederet, verum si Pareum (*a*), Schenkios, patrem (*b*), filium (*c*), Licetum (*d*) aliosve evolvimus, aut ab Halle-

(*a*) Oeuvres Paris 1628. liv. 25. chap. 8.

(*b*) Observat. Medicor. rar. pag. 8.

(*c*) Monstror. Histor. mirab. Francof. 1609. pag. 1.

(*d*) De monstris ex recensione Blasii. pag. 138.

ro citatas observationes (e) intuemur, rarius solum caput defecisse, merito concludimus.

Narrat Du Cauroy, natum fuisse infantem absque capite, & ullo indicio ipsius, sed quanta fides haberi huic observationi debeat, ex iis, quæ superaddit, quisque concludet, relatum sibi hunc casum ab obstetrice fuisse, se infantem non vidisse, multo minus examinasse (f).

Videretur in Museo Regis Galliarum adseruari fœtus trium mensium, quoad truncum artusque bene conformatus, sed capite carens, quem ad Morandum anno 1746. misit Vacher (g). Verum si attendimus ad ea, quæ Academici Parisini de eodem hoc fœtu, a Morando Academiae ostenso, dicunt, partes alias etiam male conformatas fuisse, liquet (h).

Mappus autem verum acephalum, cui partes reliquæ omnes rite constructæ erant, delineavit. Huic infanti, præter caput, deërat omnino nihil. Dolendum, quod cul-
tro

(e) Lib. de monstris Oper. minor. Tom. 3. pag. 35. Elem. Physiol. Tom. 4. pag. 353.

(f) Journal des Sçavans 1696. Collect. Acad. Part. étranger. Tom. 7. pag. 27.

(g) Histor. natur. avec la description du Cabinet du Roy. Tom. 5. pag. 268. Edit. in 8.

(h) Histor. de l'Acad. R. des Sciences année 1746. pag. 40.

tro anatomico hocce monstrum subjicere non licuerit, adeoque, præter brevem descriptionem formæ externæ, & exactam delineationem, prout ab anteriore & a posteriore sese exhibuit, nihil dare potuerit (*i*).

Vidit Littre fœtum septimestrem, capite colloque carentem, cujus trunci pars superior iisdem tegebatur integumentis, quibus reliquum corpus; aliumque octimestrem, solo capite destitutum, cujus supremam colli partem cutis investiebat (*k*).

Stetini in Pomerania vidisse se infantem sine capite, cui nihil ulterius videtur defuisse, memoriæ prodidit de Superville (*l*).

Longe major numerus eorum, quibus præter caput, etiam aliæ defuerunt partes, tantus profecto, ut tædium Lectori crearem, si omnia annotata exempla repeterem. Sufficiant sequentia.

Post teneram, bene conformatam, puellam, in lucem emissam, anno 1690. Magdeburgi monstrum acephalum fuisse natum, tradit Schelhammer (*m*). Artus difformes erant; corde & pulmonibus carebat; siernum nullum con-

spi-

(*i*) Histor. Med. de Acephalis Argent. 1687. pag. 24.

(*k*) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences 1701. pag. 119. 120. Edit. Amst.

(*l*) Philosoph. Transact. 1740. Num. 456. pag. 303.

(*m*) Ephem. Nat. curios. Dec. 2. ann. 9. obs. 258.

spiciebatur, costæ autem omnes cum diaphragmate aderant, nec deficiebant abdominalia viscera.

Bononiæ 1720. natam, & paululum motam, monstruosam puellam refert Vogli, non cerebro tantum, sed & capite, brachiis, pulmonibus, corde, diaphragmate, hepate, liene, renibus succenturiatis destitutam, spinali autem medulla ampla, renibus permagnis, rudi ventriculo, intestinis, vesica urinaria, utero cum annexis tubis & testibus, gaudentem; pedibus tamen tribus tantum digitis instructis, prioribus quidem digitis in eorum altero simul presse junctis, in altero vero belle divisis, sexuque adeo distincto, ut nunquam melius. Enixa eam erat mater post partum alius puellæ vivæ, & completæ: utraque peculiari suo funiculo umbilicali, placenta vero communi, ditabatur (n). Videtur hic fœtus idem cum eo, quem anno pariter 1720. Bononiæ se vidisse, tradit Bianchi, licet descriptio paulo alia sit. Nonimestrem enim fœtum sese ibidem observasse notat, sine capite, sine thorace, sine corde, sine pulmonibus & vasis majoribus sanguineis, ita ut summa trunci pars diaphragmate finiretur (o). Bianchi saltem institutæ a Vogli sectioni adstitit (p). Una

(n) J. H. Vogli fluidi nervei historia Bononiæ 1720. pag. 38. A. Vallisneri Opere Fisico-medice. Tom. 2. pag. 302.

(o) De naturali in humano corpore vitiosa, morbosaque generatione historia pag. 245.

(p) Vallisneri loc. cit. pag. 303.

Una cum viva puella, sexto graviditatis mense, enixam mortuam descripsit Mery, cujus trunci pars superior terminabatur primâ dorſi vertebrâ. Caput, collum, ſcapulæ, claviculæ, brachia, deficiebant, infra umbilicum perfectâ erat, ſic ut ſolummodo in utroque pede minimus deſſet digitus. Unicæ placentæ ambæ adhæſerant intra eadem velamenta, ex unico fune, ſed circa mediam longitudinem bifido, dependentes. Ventre aperto ventriculus, omentum, inteſtina tenuia, hepar, veſicula fellea, pancreas, lien non inveniebantur, ſed aderant craſſa inteſtina una cum utero. Cœcum ſuperiorem capacitatis partem occupabat, duæ ipſi adhærebant appendices vermiculares, & principium ipſius erat clauſum. Meſenterio craſſa adhærebant, venas a vena umbilicali, arterias a trunco magno accipientia. Re- nes, maſſa informi carnoſa tecti, alto admodum loco depre- hendebantur, indeque nati ureteres ad veſicam decurre- bant. Novem coſtæ, cum vertebris articulo nexæ, parti- bus anterioribus liberæ erant, deficiente ſterno, licet car- tilago enſiformis aſſet. Juxta corpora vertebrarum duo incedebant canales, alter a ſiniſtro latere officio aörtæ fun- gebatur, alter a dextro officio venæ cavæ. Pulmones cum corde aberant (q).

Argen-

(q) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences 1720. pag. 10. ſeq. edit. Amſt.

Argentorati fœtus, sex circiter mensium, acephalus, dissectus dicitur. Medium pectoris occupabat excrescentia spongiosa, parvis glandulis obsita. Extremitates superiores & inferiores erant præternaturales. Ad supremam corporis partem spina dorsi versus anteriora erat inclinata, & ad dictam excrescentiam desinebat. Supra scapulas substantia fungosa erat, intra quam nullum vestigium ossiculorum cranii, cerebri, aliarumve partium capitis detegebatur. Hepar, ventriculus, lien aberant. Renes occupabant hypochondria: intestina membranæ interventu adhærebant vertebris, & canalis hic superiore in parte erat perfecte clausus. Thoracis capacitas, diaphragmate a ventre separata, parvâ admodum, nullum continebat viscus (r).

Exactam anatomen fœtus sine capite, collo, pectore, corde, pulmonibus, ventriculo, hepate, liene, pancreate, & parte intestinorum tenuium, dedit Clar. Winslow. Mater, in lucem emisso puero bene conformato, hunc, ventre, lumbis, coxis, artubusque inferioribus compositum fœtum peperit, dimidium ergo fœtum referentem, & longitudine sua octo pollices non superantem. Crassities coxarum femorumque enormis erat. Superior pars, rotunda, iisdem integumentis investiebatur, quæ reliquum

(r) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences année 1740. pag. 821.

liquum corpus tegebant. Crura incurvata, pedes contorti, digiti præternaturales erant. Funis umbilicalis cum demissiori, quam cæterum solet, abdominis loco cohærebat. Ad distantiam sesqui lineæ supra umbilicum parva eminentia aderat cutanea, & a latere dextro similis, minor. — Secta cute, membrana adiposa, similis madidæ spongiæ, serosum humorem magna copia emittebat. Inter cutem & telam cellulofam supra eminentiam cutaneam, musculus conspiciebatur, tenuis, excolor; qui summitatem corporis infantis conscendebat, & a posteriore usque ad infimam lumborum partem descendebat. Supra dictam eminentiam cutaneam musculus hic ex puncto quasi incipiebat, fibræ autem, adscendendo, radiorum adinstar, divergebant, donec dictum attingebant locum, ubi in cellulosa videbantur evanescere. Nihil aliud musculosi circa ventrem detegebatur, & inter cutem atque peritonæum, præter crassam cellulofam, & pauca vasa sanguinea, nihil erat. — Ventre aperto, mox intestina sese offerebant. Deficiebant ventriculus, hepar, lien, pancreas, vesicula fellis, omentum, duodenum. Intestina reliqua mesenterio adhærebant: extremitas eorum superior perfecte erat clausa, inferior solito modo & loco desinebat. Vesica urinaria, ferme naturalis, urachum, vasaque arteriosa, nexa monstrabat. Vena umbilicalis, postquam recesserat a fune umbilicali, &

abdomen intraverat, formabat truncum, admodum brevem, qui recta adscendens sese infigebat basi eminentiæ cutaneæ, conjuncta ibi cum trunco alius vasis, ex eadem basi exeuntis, quod inflexum pone intestina descendebat, ferme in eundem modum, ac aörtæ pars inferior, & plures emittebat ramos. — Eminentiam cutaneam dissectam, sublatisque hunc in finem integumentis, hoc in loco satis crassis, inclusus ipsi conspiciebatur sacculus membranaceus, albus, ex parvis cellulis membranaceis, humore seroso-lymphatico plenis, compositus; harum autem conformatio & dispositio circa aperturam venæ umbilicalis & similem trunci arteriosi, investigari non poterat. Aderat ren unicus, magnus, naturalis, sed transversim vertebris lumborum impositus, sic ut concava pars inferiora versus dirigetur; variæ hunc renem intrabant arteriæ, sed nulla partem concavam, ex qua duo exhibant uretères, solito more descendentes. Capsulæ atrabiliaris aberant. — Vasorum arteriosorum decursus erat singularis. Continebant similem humorem, qualem sacculus, eminentiæ cutaneæ inclusus. Ne guttula quidem sanguinis conspiciebatur. Venarum nullum apparuit vestigium. — Ossa ferme omnia bene conformata erant. Tria metacarpi detegebantur, & tres ordines digitorum. Patellæ deficiebant (s).

Una

(s) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences année 1740. pag. 811.

Una cum vivis sanisque gemellis in lucem emissum monstrum describitur sine capite, thorace, brachiis (†). Abdomen cum partibus inferioribus & genitalibus rite erat conformatum; pedes vario modo intorti; utrique tres adhærebant digiti, quorum medius, in sinistro latere, ex duobus, minoribus, concretis invicem, constabat, & duplici instructus erat ungue. Abdomen crassa, spongiosa, carne, compositum, cavitate parva gaudebat, præter renes, intestinum, & vesicam urinariam, nihil continente.

Fœtum octimestrem observavit de Superville, sine capite & brachiis, solo abdomine, artubusque inferioribus, constantem. Unica intus erat capacitas, cujus in suprema parte vesica parva conspiciebatur, sed quæ præter pauca intestina, duos renes, vesicam urinariam, ac dextrum testiculum, continebat nihil. Caro admodum dura erat. Cor, pulmones, ventriculus, hepar, lien, pancreas, mesenterium, aberant (u).

Descripsit quoad formam externam fœtum, nono graviditatis mense, una cum alio in partu defuncto, natum, capite,

(†) Breslauische Sammlungen von Natur- und Medicin-Kunst- und Literatur-Geschichten 1722. Jun. pag. 626. Conf. etiam J. C. Kundmann Seltenheiten der Natur und Kunst. pag. 809. Tab. 16. Fig. 3. 4.

(u) Philosoph. Transact. vol. 41. pag. 303. 1740. n. 456.

pite, corde, pulmonibus, ventriculo, liene, pancreate, hepate, renibus, destitutum, Le Cat, ejusque sectionem anatomicam dedit (*y*), quam observationem olim exacte communicavi (*w*).

Dicitur etiam adservare Cl. Sue monstrum, cujus caput, pedes, & extremitates superiores deficiunt, inferior trunci pars & pedes adsunt, nullum vero umbilicalis funis vestigium reperitur (*x*).

Simile denique monstrum examinare & mihi licuit, quemadmodum alibi dixi (*y*), idemque hoc delineatum exhibetur (*z*).

Veri acephali subinde massam informem retulerunt. Pertinet huc Everhardi observatio (*a*), quam repetiit Blasius (*b*). Monstrosus hic fœtus, pro carnea mole duntaxat habitus, sine capite, collo, pectore, brachiis, instructus solummodo erat lumbis atque natibus, quas exceperere femora, crura, pedes, quorum dexter tribus tantum munitus digitis,

(*y*) Philosoph. Transact. vol. 57. part. 1. pag. 1.

(*w*) Natuur- en Geneesk. Bibliotheek VI. D. pag. 117. seq.

(*x*) Burdach de læsione partium, fœtus nutritioni inservientium. pag. 5. not. b.

(*y*) Observat. Anatom. Patholog. Lib. 2. pag. 101. not. z.

(*z*) Geneeskundige Jaarboeken I. D. 2. st. pag. 113.

(*a*) Descripta hæc est in libro, cui titulus: lux e tenebris effulsa ex viscerum monstrosi partus enucleatione. Medioburgi 1663.

(*b*) In Appendice ad Licetum de monstris pag. 300.

ac œdematosus admodum; sinister quatuor digitis gaudebat, & ambo decussatim excurrerant. Aderant podex, membrum virile, ac umbilicalia vasa longo fatis itinere placentam uterinam subeuntia, iisque glandula quædam incubuit. Ultima lumborum vertebra in apicem desinebat. Dissecto corpusculo, neque cor, multo minus pulmones, neque lienem, renes, vesicam urinariam, neque intestina obtegens omentum reperire licuit. Unicum hepar, vasis suis instructum, & ratione corpusculi mole vastissimum, ac intestina, pauca, vacua, brevissima, suo colligata mesenterio, pluresque glandulæ, in peritonæo fuere recondita. Ventriculus nisi superioris intestini pars quædam expansior, crassiorque apparuit. Cæcum intestinum non aderat. Colon ob incisuras facillime distingui potuit. Rectum imperforatum extitit. Jecur vesicula fellea poroque bilario caruit.

Ovum, ab utero ejectum, circa septimum graviditatis mensem, una cum ingenti mole vesicularum, examinavit Vallisneri. Magnitudo erat ovi anserini; continebat molem imperfectam & morbosam. Caput, pedes, & crura deërant, solus corporis truncus, ruditer compactus, observabatur, & in eo cor erat amplum cum aërta & vena cava inter geminos utriculos, qui pro pulmone habiti sunt. In imo ventre informis sanguinea moles vices hepatis ge-

rebat. Loco pancreatis & lienis gemina congeries incomposita glandularum apparuit. Ventriculus cum elongatis intestinis mollibus & friabilibus patuit (c).

Observavit etiam Mappus massam deformem, ex qua intestina propendebant nuda, cui infimus erat uterque pes, alter plenior, alter extenuatus. Cute incisa & remota, inferiorum artuum ossa, carnibus tecta, cum ossibus innominatis & sacro, carne itidem non destitutis, molem constituere, manifestum erat (d).

Talem informem molem paucis etiam descripsit, & delineavit Burton (e).

Huc denique accensendum videtur monstrum, cujus descriptionem delineationemque dedit Buttner (f). Caput, brachia, deficiebant; pedes, genitalia, difformia erant; anus clausus, & quoad viscera interna multi etiam observabantur defectus: cor enim, pulmones, ventriculus, hepar, lien, pancreas, renes, testes deerant, & intestinorum canalis brevis admodum erat. In sceleto non minus variae difformitates notabantur.

(c) Malpighii Oper. posth. pag. 87.

(d) Histor. Medic. de Acephalis pag. 25.

(e) An Essay towards a complete new system of Midwifry pag. 274. Tab. 17. fig. 1.

(f) Anatom. Wahrnehm. pag. 183.

CAPUT TERTIUM.

De acephalis, minus proprie dictis.

Ad Acephalos, improprie dictos, refert citatus antea Mappus (*a*), 1. tales, qui primo solum intuitu acephali omnibus videntur, sed rite examinati caput monstrosum habent; 2. qui parte capitis carent, fronte, cranio, cerebro; 3. qui gemellis adhærentes colletenus, ex pectore aut ventre illorum integri pendere visi sunt, capite quasi in ventre aut pectore gemelli fratris aut sororis recondito, qualia observata, ut alii enumerarunt, sic & Mappus plura collegit (*b*).

Dicen-

(*a*) *Histor. Medic. de Acephalis pag. 15. seq.*

(*b*) Ipse, casum hujus generis describens, observationes similes, bene multas, adduxi, in *Nov. Act. Physico-Medic. vol. 4. pag. 150.* Meretur pueri monstrosi historia hic paucis repeti. — Infra sternum pueri, omni sensu perfecti, inter cartilagineos costarum spuriarum margines, magis ad dextrum, quam ad sinistrum latus, abdomini adhærebant nates, femora, crura, ac pedes alterius infantis, per solam cutem, quæ latitudinem dimidii pollicis non excedebat. Linea, qua nates separari solent, non erat distinguenda, & nulla ani comparuit apertura, & in ipsius loco cutis exiguum exhibebat foveam. Genitalia aderant nulla, sed eorum loco pars quædam, ex duplicata cute constans, nulla apertura prædita, ad dextrum la-

tus

Dicendum nobis præsertim erit de illis, qui secundo loco memorati sunt, casibus, de iis itaque infantibus, qui instar nostri, hoc opusculo descripti, capite gaudent, sed adeo deformi, ut locus pro cerebro ferme nullus superfit, illudque ea propter una cum ossibus variis, aliorumque partibus, deficiat.

Qui autem observata talia annotarunt, vel externam tantum conformationem delinearunt, vel anatomen minime exactam instituerunt (c), de his itaque non dicam, sed

exem-

tus reflexa, compressa, & hac sub parte linea transversa cutem dividebat. — Femora ferme recta versus latera procurrebant; cum iis ad angulum parum acutum connectebantur crura. Pedes erant perfecti. Tertio a partu die infans obierat, convulsionibus validis, quæ totum corpus, &, referente matre, adnexas etiam partes adfecerant, vexatus. — Columbus anatomen talis monstri descripsit. Anatom. lib. 15.

(c) Mauriceau observat. sur la grossesse & l'accouchement des femmes obs. 348. Velschii Observat. Med. Epitome 9. in Eiusdem sylloge Curat. & Observat. Medicinal. Van Meekeren Geneesen Heelk. Waarnem. pag. 445. Bartholini Cent. 1. hist. anatom. 83. pag. 124. Van Horne in litteris ad Wepferum in Ephem. Nat. curios. Dec. 1. ann. 3. pag. 223. Slegel ib. pag. 224. Hunerwolf Ibid. Dec. 2. ann. 9. obs. 98. Journal des Sçavans 1697. pag. 581. Os occipitis, ossa verticis, tota pars ossis frontis, quæ in superciliis ad futuram coronalem sese extendere solet, partes squamosæ ossium temporum aberant. Vixerat infans quatuor vel quinque dies. — Göckel Consil. & curat. medicin. cent. 2. obs. 50. Littre Histoir. de l'Academie R. des Sciences 1700. pag. 58. Edit. Amst. 1701. Mem. pag. 120. La Motte traité des accouchemens pag. 542. A pedibus ad palpebras superiores bene formata erat puella, sed loco os-
suum

exempla annotabo, quæ cum nostro, vario sensu, conveniunt, & ad illustrandum illud inservire possunt.

Caput infantis, cerebro carentis, quem vidit Mauritius Hoffmannus (*d*), plane monstruosum erat, facies deformis fere caninam exprimebat, auriculis pendulis; oculi solitæ magnitudinis eminentiorem faciëi partem occupabant. Frons, calvaria, cerebrum, & cerebellum sese non offerebant. In parte, faciëi opposita, durum quoddam corpus, figura primæ vertebræ, alata, carnea mole obductum, protuberabat, sub quo foramen infigne penetrabat ad vertebrarum cervicalium

sium frontis, verticis, occipitis, lamella ossea erat, intime nexa illis partibus, ad maxillam superiorem pertinentibus, quibus cerebrum incumbere solet. Cerebrum nullum erat. Sub lamella externa dicti ossis substantia spongiosa & tenera deprehendebatur. — Denys ampt en pligt der Vroedmeesters pag. 197. fig. 5. 6. Blanchott in select. Physico-oeconom. Stutgardia 1749. 2. st. pag. 127. Pettman Nov. Act. Phys. Medic. Tom. 3. pag. 493. Cl. van Doeveren Observat. Academ. pag. 45. Fœtus, de quo agit, capitis, collo breviori suffulti, superiore parte maxima erat destitutus. Crânii quippe galea fere a superciliis, oculos permagnos & valde protuberantes superne desinientibus, usque ad imam occipitis partem deërat; ossa temporum compressa, & in duo quasi tubera nonnihil elevata erant. Ossium defectum adimplebat massa ruberrima, deformis, cerebri rudera exhibens, tenui membrana tecta, humorem sanguinolentum, per foraminulum, quod durante partu factum erat, effundens. Cultro anatomico fœtum non subjecit. — Acrel tal om fostrets sjukdomar i Moderlifvet. Stockh. 1770. pag. 24. J. Bang Societ. Medic. Havniens. Collect. vol. 1. pag. 92.

(*d*) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 2. obs. 36.

calium & dorsaliū thecas, quæ, licet membrana quadam firma succinctæ, omni tamen medulla destitutæ conspiciebantur. Dissecto cadavere, nullibi præterquam in capite naturæ defectus insignis notabatur. Figuras capitis, ab anteriore & posteriore visi, ut & ossium mundatorum adjecit Observator, sed tales, ut partes ex iis determinare non liceat. Nec accuratior in hisce fuit Kerkringius (*e*), qui descripsit, & delineavit infantem similem, cujus caput cum nostro in multis convenire videtur. Exactam vero talis casus investigationem instituit, & cum Wepfero communicavit Harderus (*f*). Puellæ in loco naturalis hiatus ossa cranii in peripheria sesquipalmæ latitudine distabant, aperta plane ac late superiori cranii parte, ac si ab oculorum summitate supra aures ad occiput usque cultro lato prædicta ossa essent abscissa. In medio divulsorum ossium propullulabat, loco cerebri, massa quædam, carnea, solidior intus, & extus saturato rubore perfusa, ex quatuor vel quinque portionibus, ceu adunatis glandulis majoribus, composita, quæ tamen nec cerebri anfractus vel mæandros, nec cerebrum & cerebellum ullatenus exprimebant. Massa hæc membrana valida tecta fuit, qua adaperata, nihil præter carnem

(*e*) Spicileg. Anatom. obs. 23. pag. 56. tab. 9.

(*f*) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 3. pag. 224.

nem sanguinolentam visum est, atque vesiculas, in dextro latere eminentiori aquâ flavâ plenas. Nulli ventriculi vel eorum vestigia detegi potuerunt, multo minus reliquarum cerebri partium apparatus. Inter protuberantias anteriores ac posteriores, digito leniter divulsas, ductus erat satis patulus, ut calamus scriptorium admitteret, in spinalem medullam definens, quæ hic ad naturalem constitutionem quam maxime accedebat. Rudimenta nervorum mollium, fractu facilius, ab utroque latere in basi massæ carneæ, & principio spinalis medullæ, comparuerunt.

Describit ipse Wepferus (g) puellam, quæ diem circiter vixit, sed vitæ hujus usuram, convulsionibus attrita, amisit, cujusque caput monstrosus erat. Primo intuitu occurrebat moles convexa, rubicunda, anfractuosa, similis fere cerebro jam denudato, superficies vero rubicundior & quasi carnosâ erat. In dextro latere, blanda manu, membrana rubicunda, tenui, separata, tota moles constare visa est ex plurimis vesiculis, tenuissimorum filorum ope inter se cohærentibus, majoribus, minoribus, limpidissimam aquam continentibus, vices cerebri suppletibus. His ab iatis basis cranii maximam partem plana erat. Ossa petrosa utrimque & antè crista galli leviter prominebant, cri-

(g) Ibid. pag. 205.

brosum os videbatur oblitteratum. In media basi, ubi sella equina ossi sphenoidi insculpta est, sinus erat superficialis, in quo duo inveniebantur corpuscula, phaseoli magnitudine, juxta se posita, quibus in parte postica aliud rotundum, pisi mediocris magnitudine adjacebat. A tribus illis corpusculis medulla spinalis, in progressu amplior, procedebat per sinum alium superficialium, ad foramen magnum occipitis. — Tria hæc corpuscula medullosa erant, subcineritia, æqualia, anfractibus & sinibus ferme destituta. Ab illis antrorsum duo nervi ad oculos pergebant; ab utroque latere procedebat nervus major, foramini ossis petrosi insertus. Aliæ fibrillæ ex lateribus dictorum corpusculorum prodibant. Aberat os frontis ad cristam galli, sincipitis, temporum, lambdoïdæi maxima pars. In facie omnia rite erant conformata.

Infanti, quem vidit Saviard (*h*), maxima pars ossis frontis, occipitis, temporum deficiebat, & tota aberant verticis ossa. — Magnum ossis occipitis foramen tectum erat membranâ, simili duræ matri, & in hac sinus erant laterales, unde sanguis sese evacuabat in jugularem internam. — A latere sellæ turcicæ duo cernebantur corpora spongiosa, quorum alterum magnitudinem nucis juglandis, alte-

(*h*) Heelkund. Waarneem. pag. 174.

alterum olivæ habebat. --- Vixit sex horas. --- In altero infante, quem idem observavit (i), aderat solummodo pars inferior ossis frontis, quæ superiorem portionem orbitarum facit; parva linea ab ossiculis nasi sese extendebat ad sellam turcicam, pro parte osse frontis tectam. Verticis ossa aberant; occipitis non nisi pars inferior conspiciebatur, quæ foramen magnum format; hoc autem, a posteriore planum, ad altitudinem sex linearum adscendebat. Supra hoc foramen rubicundus sese offerebat tumor, cum medulla spinali communicans, sanguine repletus. Squammosa ossium temporum pars deficiebat, multiforme aderat; sed cribri-forme cum crista galli non conspiciebatur. Vixit quatuor dies, sese movebat, fugebat, clamabat.

A sana matre, nullum omnino malum per totum graviditatis tempus passa, natus puer traditur, omni modo bene conformatus, si solum excipiatur caput, cujus pars superior, depressa, inæqualis, integumentis rubris tecta. His separatis os frontis videbatur in os multiforme depressum; partes squammosæ ossium temporum deërant, ut & ossa verticis; occipitis ossis sola aderat basis, quæ conjungitur cum multiformi, & in media ipsius parte erat foramen pro medulla spinali. Cerebrum nullum. Caroti-

(i) Heelkund. Waarneem. pag. 180.

rotides & vertebrales in membranam, ossa tegentem, parvos spargebant ramos. — Medulla spinalis infra tertiam vertebra incipiebat, consueto modo nervis originem præbens. Oculi, qui ad summitatem frontis videbantur positi, & maxime prominebant, erant naturales, omnibusque suis gaudebant nervis. In facie nil notatu dignum occurrebat. — Adfirmabat obstetrix, vivum in lucem prodiisse hunc infantem. Gravida motus maxime molestos circa finem gestationis perceperat (k).

Caput puellæ, quam examinavit Monton (l), parte maxima carebat. Pars superior ossis frontis, ossa verticis, partes squamosæ ossium temporum, pars superior ossis occipitis desiderabantur. Loco cerebri saccus erat, ferme rotundus, ex dilatata dura matre formatus, materiam rubellam, spongiosam, fibrosam continens, unde nervi originem ducebant. Ad tertiam usque colli vertebra sese extendebat saccus hicce. Pars inferior & posterior ossis occipitis secesserat in portiones duas, & colli, dorsique vertebræ pariter a posteriore habant usque ad primam lumborum, ac tegebantur dura matre, non cute, quæ, fissa, & in utroque latere cicatrice obducta videbatur.

Unde-

(k) Buffiere in Philosophical Transact. N. 251. pag. 141.

(l) Lettre a Mr. Andry au sujet d'un Enfant monstrueux, Journal des Sçavans. Août 1722. pag. 186.

Undecim horas post partum vixit puer septimestris, a matre morbosa in lucem emissus, cujus cranium simili laborabat deformitate, ac in præcedente infante. Os frontis, occipitis, & ossa bregmatis plane aberant. Oculi summum tenebant faciëi, suis orbitis vix inclusi. — Tota facies referebat faciem capitis, cui, consueta methodo consuetaque dimensione, cranium est ferrâ amputatum: saltem hic ora ossium, a natura aberrante, ita decurtatorum communi integumento eousque erat coöperta, quo membrana quædam reliquam cranii basin in plano contegebat; saltem in medio fere hujus spatii prominebat os sphenoïdes nudum, & inæquali bifida facie statim conspicuum. Expansa super planam basin cranii dicta membrana rubicunda & sanguine suffusa apparebat, suisque fulcosis tractibus ita transparentibus, spem ante aperturam faciebat subtus latentis cujusdam tenuis cerebrosi tractus, sed spes fefellit. In medio baseos cranii conspicui inæquales, & bifidi quasi processus ossis sphænoïdis, nonnullis corneæ excrescentiæ esse videbantur. In postica occipitii parte membranæ super extensæ rotundum habebant foramen, per quod stilo explorare licebat, hic latere aliquid cerebri. — Reliquæ corporis partes erant bene fabricatæ. — Membranis, basin cerebri contegentibus, decussatim dissectis, nihil in anteriore baseos cranii parte, ubi alias bina cerebri hæmisphæria esse solent,

solent, inventum fuit, quam membrana, venosis tractibus turgida, sanguine quasi suffusa. — Sub ista autem membranæ parte perforata, quæ occipitii basin contegebat, statim in conspectum venit medulla spinalis, inter quam & os sphænoïdes bina cerebrosa hæmisphæriola cum interjacente conariolo conspiciebantur, quæ reclinata uni quartæ segmenti cutanei, in crucem facti, parti adhærebant. — Ex medulla spinali nervi oriebantur. Duo exiles ad anteriorem cranii basin procedebant, & inde ad oculos. Sed nervorum distributio non exacte investigata est (m).

Celebris olim Holmiensis medicus van Horne Bromelio disseccandum obtulit infantem masculum, novimestrem, mortuum editum, cujus truncus & extrema satis bene formata erant, sed vultus deformis. Tota quippe cranii pars superior, ferrâ quasi in orbem ablata, deërat, deficientibus ejusdem binis ossibus frontalibus, syncipitis, & maxima parte temporalium atque occipitis, cujus tamen extremitati, adhuc superstiti & inclinatæ, cutis capillata & callosa quasi adhærebat. Totum capitis globum dura mater nuda & naturalis obtegebat, qua sublata processus quidam falciformis, & simul laterales, sub eadem observabantur, sed ne minimum quidem cerebri & cerebelli vel medullæ

(m) Act. Medic. Berolin. Dec. 1. vol. 8. pag. 7. seq.

oblongatæ vestigium, verum illorum loco totam cavitationem adimplebat lympa rutilans. Medulla spinalis theca sua vertebrali integra continebatur, auditorii etiam, optici, & ad oculos, linguam, nasumque excurrentes cæteri nervi, exiles, & quasi membranacei, per foramina sua diffundebantur, sed unde ortum traxerint, & quomodo vasa arteriosa & venosa distributa sint, ob partium corruptelam, effusumque sanguinem mucosum, certius cognoscere, non licuit (n). — Hoc in casu & frontis & occipitis partes majores supererant, quam in nostro.

Exempla, quæ hactenus enarravi, quæque non omnia æque accurate descripta sunt, magis minusve, non autem perfecte conveniebant cum observatione, quam primo capite dedi; ast illi casus, quos memoriæ prodiderunt Morgagni, Haller, Buttner, talis naturæ sunt, ut ferme similes, si non plane easdem, deviationes exhibeant, & ea propter vel tanto magis hic subjungi mereantur, quia ex nostris figuris horum virorum annotata non parum illustrari possunt.

Ter infantem, cerebro destitutum, cultro anatomico examinavit Ill. Morgagni, & omnes hosce casus, qui annotarentur, dignos censuit, nullum vero figuris illustravit.

(n) Acta Litterar. Sueciæ anni 1725. pag 98.

vit. Breviter de primo casu, quem una cum Vallisnerio vidit, agit (*o*), dicitque, infantem, optimo habitu totius corporis, cunctisque visceribus rite constitutis, præditum, cerebro cerebelloque caruisse, nervos autem eodem modo sese habuisse, ut sanissimo cerebro solent. Huic, ut alibi monet (*p*), cranii nihil, præter basin, erat, neque hæc tota, nam quicquid de ipsa esse solet, post magnum ossis occipitis foramen, desiderabatur. Prolixius vero, & admodum exacte, cranium alterius infantis describit (*q*).

Collum huic infanti nullum, nullum occiput, nullum sinciput, frons nulla; pro his omnibus membrana erat, laxa, rubicunda, mediocri tenuitate, nisi qua in hydatidem unam aut alteram majusculam haud procul ab anterioribus finibus, nonnihil crassescebat. Sub his oculi, cum anterior pars maxima deesset orbitarum, antrorsum prominebant. Ab lateribus pariter utriusque auriculæ pinna, deorsum concidens & convoluta, speciem insolitam exhibebat. Hæc tamen si excipiantur, & dexter pes introrsum contortus, reliquum faciëi, atque adeo corporis, ubique ferme secundum naturam constitutum, & probe nutritum apparebat, magnitudine, quæ fœtui semestri aut paulo majori

(*o*) Adversar. Anatom. 2. animadv. 35. pag. 72.

(*p*) De sed. & caus. morb. Epist. 12. art. 6.

(*q*) Epistol. Anatom. XX. artic. 56.

jori convenire videtur. Sublata rubicunda membrana, quæ integumentorum, ossæque fornicis cranii loco erat, nihil illi, nisi cranii basis, suberat, & hæc informis atque imperfecta; quippe maximam partem efficiebant ossa petrosa, prædura, & secundum naturam se habentia; nihil usquam cerebri, nihil cerebelli, nihil oblongatæ medullæ, nihil incipientium nervorum. Optici, ab oculis introrsum investigati, intra crassitiem basis cranii finiebantur. Qua vertebræ cervicales esse debuissent, foramen ad summam dorfi spinam conspiciebatur, non parvum, & secundum ejusdem longitudinem illic apertum. Intra hoc spinalis medullæ initium conspiciebatur. Hæc repente ibi & per se incipiebat, inde per universum spinæ tubum producebatur. Nervi, ex hac ex ordine emissi, erant tenues; medulla ipsa ab summo ad imum prætenuis, & ex rubente tunica, sed non ex medullari constabat substantia. Itaque spinæ tubus erat propemodum inanis, & illius parietes rubicunda investiebat membrana, ejus simillima, quæ pro cranii fornice fuit, ut pro dura matre utrobique haberi debuerit.

His addit sectionem puellæ a Santorino institutam, sibi que ab amicis communicatam (r). Corpus optime nutritum ea magnitudine erat, quæ conveniret justo partus tempore

(r) De sed. & caus. morb. Epist. 12. art. 6.

pore in lucem emiffæ puellæ, ut hæc ftatim a partu mortua erat. Summum duntaxat caput valde erat depreffum, a quo cum sublata effet membrana craffa, capillatæ cuti penitus connata, non cranii fornix, non cerebrum, quæ nusquam erant, fed quædam quafi vefica confpiciebatur, in qua nil nifi aqua flava. Ab hac vefica, quæ anteriora tenebat, prorfus fejuncta in cranii bafi, atque adeo in ipfa medullæ oblongatæ fede, erat particula, nucleo amygdalæ non major, quæ cerebelli loco effe poffet.

Tertium exemplum, quod Cl. Morgagni memoriæ prodidit (s), quoad cerebrum, maxillam inferiorem, cum noftro obfervatione convenit. Nullum apparebat collum, fupra oculos vix aliquid erat frontis, ex eoque loco pro communibus corporis integumentis, una erat membrana rubra, quæ capitis, minime ibi extuberantis, imo in pofteriora declivis, fuperiora obducens, per medium dorfum ad thoracem ferme infimum pergebat, quanto magis descendens, tanto minus lata; fub qua pofteriore membranæ parte afurgebant protuberantiæ duæ offeæ, ut videbantur, quæ fingulæ a fingulis lateribus capitis profectæ, & quo longius ab ipfo descendebant, eo minus elatæ, magisque inter fe accedentes, fpinam fubeffe bifidam indicabant. — Sub
inci-

(s) De fed. & cauf. morb. Epift. 48. art. 50.

incisa capitis membrana rubra, quæ erat tenuis, nihil quod pro cerebri, cerebelli, & oblongatæ medullæ reliquiis accipi posset; apparuit, nisi duo quasi cornicula, quæ crassa, mollia, & ex rubro fusca, singula in singulis anterioribus basis cranii lateribus prominebant, dissecta enim, præter concretum sanguinem, mucosam quamdam ostendebant materiam. Iis corniculis illa ossis frontis pars suberat, quæ fornicem orbitæ posteriorem facit; nam anterior deërat, deërantque syncipitis ossa, & de osse occipitis quidquid non est, ante magnum, quod nullum propterea hic erat, ipsius foramen. Temporum autem ossa erant quidem, sed deorsum in latera retrorsumque protensa. Ad quorum illa foramina, quæ auditorii ingrediuntur nervi, frustra horum nervorum, ut aliorum pariter, in hac cranii basi, quærebantur initia. — Maxillæ inferioris ea erat longitudo, ut ultra superiorem, quamvis hic inter descendendum valde in anteriora protensam se antrorsum extenderet. Interval- lum inter partem dextram & sinistram longius quidem, sed multum, quam consuevit, angustius erat, & hoc singu- laris insuper arctabat utriusque crassitudo. Ad menti inferio- ra ambæ hæ partes in unum os coaluerat. — Spina erat bi- fida, & singulari ratione incurvata. Huic observationi ad- junxit Morgagni aliam Valsalvæ (t), aliam Baronii (u).

Septi-

(t) De sed. & caus. morb. Epist. 48. art. 48. 49.

(u) Ibid. art. 53.

Septimestri fœtui, quem secuit Hallerus (v), facies iusto brevior erat, oculi valde prominuli, frontis insolita brevitās. Deerat frons pene tota, & supra oculos cutis cum dura matre continuabatur. Deficiebat omnis illa ossea compages, quæ a superciliis ad crucem occipitis convexa, & ovi dimidium referens, capitis fornicem efficit. — Cerebri loco nihil aderat, incisa dura, & in hoc corpusculo mire carnosā membrana, præter glandulosā quædam corpuscula, non dissimilia lymphaticarum glandularum. Nudatis ossibus, os petrosū inter omnia ossa cranii elatissimum & nudum erat, quod caput utrimque terminabat. Foramina cæterum solita vasorum, & nervorum & carotidum trunci & fossæ jugulares suis locis reperiēbantur, nervorumque consuetæ viæ, inque ipsis aliquot funiculi. Sella equina & processus clinoidei legitimi aderant; verum deerat ossi frontis perpendicularis lamina, ea vero, quæ, horizonti parallela, orbitæ lacunam perficit, brevior iusto remanserat, unde indecora oculorum prominentia, pulsus quasi antrorsum a depresso osse oculis. Squamosum os inclinatum erat, & in horizonti parallelam planitiem reflexum, in cranium introcesserat, nullo manente elevatæ laminæ

(v) Opusc. Anatom. pag. 282. seq. Eundem hunc casum, titulo Exempli deficientium ossium cranii, descripsit etiam tractatu de monstris Oper. min. Tom. 3. pag. 13.

minæ temporalis vestigio. Syncipitis ossium ne vestigium aderat. Sed & occipitis os vix aliquantum super magnum foramen adscendebat, tota ea parte mutilum, quæ posteriorem capitis rotunditatem perficit. Vertebrae colli tantum quinque fuerunt, earumque quinta, amplior, hiabat. Spinalis medulla inebriata quidem rubro gelatinoso liquore, adfuit tamen, dura sua, & molli, membrana & arachnoidea defensa.

Puellam, post enatum puerum vivum, mortuam in lucem emissam, sine cranii fornice, cerebroque, describit Buttner (*w*), & hæc observatio magis, quam ulla alia præmissa, cum nostra convenit. Corpus, artusque bene erant conformati, ut in justo tempore enatis. Oculi multum prominebant. Convexa cranii pars aberat, & videbatur fornix ferræ ope ablatus. Cutis frontem solito modo tegebatur, sed, ubi ad planam capitis partem devenerat, albido margine circumcirca terminabatur, a quo membrana tenuis mollis, fusca, tres pollices longa, totidemque lata oriebatur, quæ tamen veræ cutis, sed hic degeneratæ, continuatio videbatur. Media in parte apex officuli cujusdam prominebat, & ante hunc apicem foramen erat, instar valvulæ, quod stilum admittebat, quæ sub dicta tenui membrana

(*w*) Anatomische Bemerkungen pag. 92. 100. seq.

brana sic potuit moveri, ut constaret, hanc ossibus non adhærere. Ossa, quæ superiorem cranii partem formant, abierant; in nucha molle quid detegebatur, parvumque foramen, per quod stilus immitti potuit, & ex quo medulloso aliquid proveniebat. — Separata membrana a subjectis ossibus, ne minimum cerebri aut cerebelli sese offerebat; basis cranii ossæa mox in conspectum veniebat, & prominens osseus apex erat illa ossis occipitis pars, quæ cum posteriore parte baseos ossis multiformis, seu fellæ turcicæ, connecti semper solet, & huic medulla oblongata incumberebat. Carotides arteriæ, cervicales, sinus laterales duræ matris aderant. Ex medulla oblongata omnes ferme prodibant nervi. Optici vero originem trahebant ex parva portione medullari, a quoque latere ossis frontis sita. — Crista galli non conspiciebatur, sed ad partem ossis frontis superstitem videbatur desinere sella turcica, cujus figura etiam insolita erat. — Superiores ossis frontis partes deficiebant, illiusque lamellæ, quæ supremam cavi oculi partem formant, erant admodum tenues; cava hæc ergo solitam non habebant profunditatem. Verticis ossa duo una cum squammosis desiderabantur, aderant vero petrosa. Ossis occipitis pars superior non animadvertebatur, sed in utroque latere portio inferior hujus partis, cum qua pars lateralis ejusdem, ossis conjungitur (os occipitis enim in neonato ex quatuor par-

partibus constat) supererat, & versus exteriora in apicem definebat, qui, ossi temporum incumbens ad frontis os sese extendebat. Hæ duæ portiones, ubi dura mater medullam spinalem in specu vertebrarum comitatur, non junctæ, sed ab invicem separatæ erant. — Palatum fissum erat, eique duplex adhærebat uvula.

Bene conformata cæterum hæcce puella vixit, sese movit intra uterum, sicque confirmavit, absque cerebro fœtus vitam subsistere posse; sed & tales infantes subinde (ut casus alii, allati, etiam probarunt) vivos in lucem prodire, atque per aliquot temporis spatium vitam protrahere posse, eidem Buttnero constitit (x), cum puellam, simili ferme cranio, ac præcedens, gaudentem examinavit. Basis cranii membrana etiam tectâ erat. (Cerebri, cerebelli, & medullæ oblongatæ nihil aderat. Pars parva ossis frontis superstes, ossa petrosa, sella turcica, cum parte ossis occipitis, firmiter invicem concreta, formabant dictam basin. Os cribrosum adeo erat compressum, ut crista galli & lamina cribrosa conspici non potuerint. Sub margine ossis frontis in quoque latere portio parva medullaris erat, unde nervi optici progrediebantur. Parti ossis occipitis, quæ cum basi ossis multiformis conjungitur, non accumbebat medulla oblon-

(x) Ibid. pag. 110.

oblongata, sed sanguis coagulatus, qui foramen magnum etiam intrabat. Separata dura matre ab interna ossis occipitis superficie, comparabant sinus laterales. Ossa verticis deficiebant. Ossa petrosa conjungebantur cum ossè occipitis; ab anteriore superstes ossis frontis pars incumbebat parti squamosæ ossis temporis, quæ crassum marginem formabat. Multifforme os carebat processu magno laterali, cum quo, in alijs craniis, pars squamosa ossis temporis conjungitur. Sella turcica multum erat compressa, & processibus clinoidis anterioribus os frontis adeo incumbebat, ut cribriforme distingui non posset.

Longe sæpius in fœtibus sexus sequioris deformitates, hætenus descriptas, fuisse visas, quam in maribus, observavit Morgagni (y), confirmat hoc noster casus, ut & alius, quem postea vidi, fœtus septimo graviditatis mense, una cum alio, bene conformato potioris sexus, in lucem emissi, cui cranium simili modo erat conformatum, ac infanti, ejus descriptionem primo capite dedi: integumenta, quæ totum corpus investiebant, caput integebant, nullaque aderat fissura, ad medullam spinalem tendens, sed ibi loci fovea quædam conspiciebatur satis profunda, in cæcum, tenui membrana obductum, finem ter-

(y) De sed. & caus. morborum Epist. 12. art. 6. Epist. 48. art. 49.

minata. Quantum conjectura assequi licuit, sectionem enim instituere non potui, cranium, si non perfecte eodem modo erat conformatum, saltem pro maxima parte cum dicto conveniebat. Nullum adesse videbatur foramen magnum. Frontis ossis maxima pars aberat, & verticis ossa deficiebant penitus. Adeo complanatum erat totum cranium, ut vix ullum cerebrum adesse potuerit.

Observationem Clar. Morgagni probant ulterius ferme omnia exempla, quæ attuli. Singularis autem est Hencckelii observatio fœminæ, quæ duas puellas, monstruoso tali capite præditas, duos vero pueros, bene conformatos, in lucem emisit. Alteram puellam secuit, & licet anatomè nullo modo exacta sit, inde tamen constat, cerebrum adfuisse nullum; ossis occipitis apicem fuisse bifidum, duas vero, in quas recessit partes, versus latera fuisse reclinatitas (z).

(z) Neue Medicinische und Chirurgische Anmerkungen. I. Samml. pag. 74. seq.

CAPUT QUARTUM.

*De causa maxime probabili degenerationis cranii hæc-
nus descriptæ.*

Qui attendit ad communicatas hætenus verorum acephalorum, illorumque, qui minus bene sic dicuntur, & quorum catalogus adaugeri facillime possit (*a*), observationes, mirabitur, toties tales obtigisse casus, tot miseros in lucem emissos fuisse infantes, qui vel omni encephalo, vel maxima cerebri parte, destituti, aut in partu mortui sunt, aut e vita, cujus usura vix ipsis erat concessa, mox fecerunt, sed simul hanc movebit quæstionem, cuinam causæ hæcce monstrositas sit adscribenda?

Si

(*a*) Conf. Mauriceau Traité des maladies des femmes grosses, pag. 115. 116. Preston in Philosoph. Transact. n. 226. pag. 439. Tyson ib. N. 228. pag. 533. Heister Observ. Medic. Miscell. obs. 14. pag. 30. in Halleri Collect. Disput. Anatom. Tom. 6. pag. 740. Johnston in Philosoph. Transact. vol. 57. pag. 115. Heuermann Vermischte Bemerkungen 1. Band pag. 313. Tab. 4. — Adservatur etiam in Museo Societatis Scientiarum Harlemensis sceleton talis acephali. Hujus cranium in multis cum nostro convenit, spina bifida est, totaque hiat. Cum exsiccatum sit, & hinc cartilagines, inter ossa mediæ, formam amiserint suam, partes omnes non tali distinguere modo licet, ac in recenti.

Si illos effectus imaginationi adscribendos esse cense-
rem, quos inde derivant multi, memoratum etiam casum
ipsi tribuere, foret facillimum: interrogata etenim de om-
nibus, quæ, durante graviditate, acciderant, mater, pri-
mo quidem, nullam sibi cognitam causam esse, cui defor-
mitatem sui infantis adscriberet, fassa est, postea autem in
mentem sibi revocavit, se, in principio graviditatis, suos,
qui simiarum gesticulationes admirabantur, vocasse infan-
tes, ne forte ab iisdem læderentur, & cum non obedi-
rent, alterum, manu prehensa, ad se traxisse, mox vero
majorem simiam in se insiliisse, atque abdominis dolorem
excitasse, sic ut maxime perterrita recesserit. Verum a tot
viris celeberrimis, exemplis adeo luculentis, demonstratum
est, omnes monstrositates ab imaginatione (licet negari non
posse videatur, illam diversos in corpus humanum effectus
exferere) non esse derivandas; alia itaque causa videtur
quærenda, & hæc duplex esse potest, vel externa vel interna.

Cel. Hallerus, postquam fœtum humanum septimestrem,
sine cerebro editum, examinaverat, & suam hanc obser-
vationem cum multis similis fabricæ exemplis contulerat,
fœtum hunc ab aliqua injuria externa in monstri formam
fuisse deturpatum, non vero a primis retro principiis pecu-
liarem fabricam retulisse, statuit (*b*). Rationes, quas ad-
du-

(*b*) Opuscul. Anatom. pag. 290.

ducit, optime in nostrum etiam casum quadrare, & hujusmodi videntur, ut vix ullus dubitandi locus supersit. Nervorum aderant foramina, arteriarum & venarum, & non solum alienissimum a sapientia naturæ ipsi videtur, ivisse ad cranium arterias, venas, nervos, in quo nullum cerebrum esset, verum omnino sanæ rationi contrarium. Vestigia passæ violentiæ ubique nimis manifesta erant; introsum elisum os squamosum injuriam exprimebat comprimentis potentiæ; consentiebat undique occipitis & frontis deficiens lamina. Dubium itaque Hallero non videbatur, aliquo tempore, a vehèmenti causâ, fœtus caput elidente, mollia adhuc capitis ossa, undique compressa; crepuisse, & fluidum hæctenus cerebrum & cerebellum elisisse, minima superstite particula; & periisse in ea tempestate ossa syncipitis; & ossa temporum figuram mutasse, quemadmodum a simili violentia frequenter in fœtibus, cerebro destitutis, tumores, sanguine pleni, reperti sunt, herniæ cerebri, ut multis adductis exemplis probat; videtur autem ipsi hoc tempus præcox fuisse, & inter initia humanæ formæ, quia cutis cum dura membrana continuo hæctitur; dura autem membrana a pericranio, in primis vitæ initiis, nullo intervallo distat, sed nuda nudo, tanquam altera lamina subest, & sensim separatur a pericranio, internascente ossea materie cranii.

Si jam mutationes adtendimus, quas in nostro fœtu subierunt ossa cranii, illa certe ex compressione, ex violentia externa, (forte a simia insiliente) superiori capitis parti illata, derivari, explicari, possunt, præsertim, quia hæc locum habuit eo tempore, quo ossa nondum osseam duritiem induerant. Potuit fornix cranii sic deprimi, ut ossa temporum, lateralem ipsius partem constituentia, a se invicem removeri debuerint, apex ossis occipitis in duas secedere partes, alteram dextrorsum alteram sinistrorsum dimotam, sic ut, destructis ossibus verticis frontisque, consumto cerebro & cerebello, cui vix ullum spatium amplius supererat, nuda basis conceptaculi cerebri, non tantum sese monstraverit, verum etiam hujus media pars multum adsurrexerit, lateralibus depresso. Tanto autem probabilior videtur hæc sententia, quoniam plurimi infantes, qui tali deformitate laborarunt, una cum aliis, robustiore, vivo, valente, fœtu in utero fuere contenti, quo certè in casu alter alterius incrementum impedire potuit. Rationes, ob quas cum Hallero hac in re sentio, eadem etiam sunt, quæ Celeberrimum hunc virum permoverunt, ut dictam amplecteretur sententiam. Aderant nervi omnes, aderant vasa vertebralia, carotides arteriæ, venæ jugulares, aderant solita foramina, per quæ decurrebant, aut transire debuerant, licet non omnia solitis locis posita essent, & nonnulla confluerint; partes omnes

col.

colli, maxime compressi, ob sanguinis circulum, his in locis non adeo liberum, sed multum impeditum, suffuso quasi sanguine turgebant. Dictæ autem partes omnes vasculosæ, si a primo initio caput sic fuisset formatum, non adfuissent, non sanguinem accepissent, nervi non fuissent detecti, propriis in foraminibus non essent visi, nisi olim adfuerit cerebrum.

Verum etiamsi hoc modo ortus dictæ degenerationis explicari posse videatur, constetque, causam externam illi malo originem præbere posse, tamen ab interna simile malum etiam deduci posse, jure ostendit Clar. Morgagni, eique pariter adstipulatur Hallerus.

Mirabile visum in ejusmodi observationibus est, inquit Morgagni (c), cerebrum defuisse, id vero aliquanto minus homines fortasse mirarentur, si cogitarent, minime necesse esse, ut a primordiis defuerit, sed, cum primum esset, postea vi morbi ingruente, sensim extenuari, & demum abscedere potuisse. --- Quid, si hydrocephalum aut solum, aut cum tumore ad cervicales vertebrae conjunctum, fœtui accidat? Quid si postquam tenera adhuc cranii ossa, premendo urgendoque, alia ab incremento ulteriore prohibuit, alia pervertit; si postquam cerebrum multo te-

nerri-
(c) Epistol. Anatom. 20. artic. 57.

nerrimum, incredibilem in modum attenuavit, demum crescente usque & usque aqua, tumoris integumenta perumpat, indeque & aqua & cerebrum, magna ex parte in aquam resolutum, effluant? — Quam sententiam confirmare videntur & hydatides, in multis talibus casibus in dura matre visæ, & foramina ad initium medullæ spinalis inspecta, quale in casu, primo capite descripto, etiam obvium fuit. Suam autem hancce opinionem ulterius postea exposuit (*d*), ostenditque, quales inde mutationes in ossibus suboriri soleant. Vertebrarum degeneraciones in ita dicta spina bifida quis attendat, easque cranio applicet, & intelliget, aquam, quæ, antequam tumor disrumpitur, in fœtibus partes laterales vertebrarum, cum suis corporibus inter se cartilaginis ope nexas, tantopere ab invicem removet, ut insignis hiatus detur, ubi processus spinosus adesse debebat, in capite etiam collectam, sic a se invicem dimovere cranii ossa posse, ut planiorem offerant superficiem (*e*). Ex hydrocephalo disrupto illum etiam explicari posse casum, monet Morgagni (*f*), quem supra attuli (*g*), in quo cranium

(*d*) De sed. & caus. morb. Epist. 12. art. 6. 8.

(*e*) Conferantur, quæ hac de re dixi Exercitat. Academ. cap. 4. pag. 50. 64.

(*f*) De sed. & caus. morb. Epist. 48. art. 50.

(*g*) pag. 52.

nium descripto modo erat vitiatum, & simul tota spina bifida; & Hallerus (*h*) spinam bifidam & deformia absque cranio capita pleraque hydrocephalo tribuit, qui paulatim cerebrum consumit, ut aqua sola supersit, dein ossa tenuia reddit, inde destruit, hiatusque facit, per quem cerebrum exit, & aqua sub ipsa integumenta erumpit.

Ex dictis hæctenus formanda hæc conclusio videtur, tales, quales multi descripserunt, qualem ipse hoc in opusculo delineavi, infantes, ita dictos acephalos, a causa vel externa vel interna, ex pressione, in tenerum caput agente, vel ex hydrocephalo, dicto modo descriptas mutationes producente, verosimiliter esse deformes, & monstrositates has dirorum morborum, embryones affligentium, conatorum, minimeque infrequentium, ingratas esse sequelas (*i*), non vero tales una cum fœtu eodem tempore esse formatas (*k*). Novi equidem esse Auctores celeberrimos, & inter hos Clar. Prochaska (*l*), qui dictis causis non multum

(*h*) De monstris lib. 2. cap. 6. Oper. minor. Tom. 3. pag. 136.

(*i*) Conf. Roederer Diss. de vi imaginationis in fœtum negata, Petropol. 1756. pag. 78. & Opuscul. pag. 124.

(*k*) Hanc sententiam, allato exemplo, probare etiam studuit Tyson Philosoph. Transact. n. 228. pag. 533.; pluribusque ostendit Buttner Anatom. Wahrnehm. pag. 100. 120. hanc causam descripti vitii probabilem esse.

(*l*) Annot. Acad. fasc. 2. pag. 71. 139.

tum tribuunt, & posteriorem sententiam esse amplectendam censent; stet sua cuique in re, quæ decidi nunquam potest, salva sententia. Mihi, qui hypotheses plane inutiles, sæpe maxime noxias, puto, sufficit, brevibus ostendisse, probabiliter in meo infante, in similibus aliis, rite formatum fuisse cranium, sanum adfuisse cerebrum, cum inde originem trahentes, & ad illud tendentes partes omnes bene conformatæ & sanæ fuerint; cranium autem vel a causa externa, in caput agente, vel a collecta intus aqua potuisse sic mutari, ut, destructis, consumtis, partibus nonnullis, degeneratis aliis, solam basin oculo exhibuerit, & cerebri vix ac ne vix quicquam retinuerit; quemadmodum in fœtu, septimo mense eliso a fœmina, quæ primis graviditatis mensibus per scalas præceps ceciderat, & caput in parte postica graviter alliserat, occiput admodum deformatum, prorsusque depressum & planum, cerebri & cerebelli ne vestigium quidem, sed loco horum massam quamdam confusam & informem, grumosi instar sanguinis, peculiari tunica obductam, vidit Pauli (m); & a fœmina, quartum imprægnata, satis bene valente, sed quæ mense quarto gestationis, in genua & alterum latus abdominis prociderat, elapso termino prolem masculam enixam ob-

fer-

(m) Act. Physic. Medic. vol. 5. pag. 242. obs. 62.

fervavit Spoërlin (*n*), a parte capitis tam vitiose conformata, ut pro monstrosa merito haberetur; defuit enim tota calvaria, si basin excipias; ossa frontis, sincipitis, occipitis cum temporalibus maximam partem desiderabantur: oculi summum tenebant faciëi; loco cerebri aderat substantia quædam mollis, instar cerebri ac cerebelli, suis meningibus inclusi, configurata, sed hydatidibus, lumore limpido, viscidiusculo, subflavo, distentis, conspicuo. — Compressionem certe in tenerum fœtum, utero contentum, tali agere modo posse, ut deformitates inde producantur, alia occasione luculentissimo probavi exemplo (*o*). Clar. vero Prochaska (*p*) fœtum humanum sine pedibus & crure sinistro, crure vero dextro valde imperfecto, & cum magna hernia ventrali, natum, describens, annotavit, nullius causæ prægressæ recordari potuisse fœminam, neque imaginatio- nis insolitæ neque lapsus in ventrem tempore gestationis, & superaddidit, se vel ideo præsertim hoc monere, quoniam ego (*q*), similem herniosum fœtum describens, quem præcesserat matris tertio mense gravidæ in ventrem lapsus,

ab.

(*n*) In Dissert. de prole quadam cranii experti, Basileæ 1728. defensa.

(*o*) Observat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1.

(*p*) Annot. Acad. fasc. 2. sect. 4.

(*q*) Observat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1.

ab hac violenta causa fœtus herniosi ac valgi, pluribusque aliis vitiis monstrosi originem derivandam esse censui, & aliis observationibus probare contendi; ipse vero putat, quod longe prius horum vitiorum positæ causæ esse videantur, quam quod tertio mense in meo casu, serius in aliis observatis, contigerint, quoniam fœtus non videtur salva vita ferre posse talis cutis & musculorum abdominis & peritonæi rupturam, ut omnia viscera abdominis prolabantur, quin vel pereat hæmorrhagia ruptorum vasorum, aut inflammatione, tantum vulnus necessario insequente. Verum liceat, pæce viri eruditissimi, monere, talis in casu, ut etiam in herniis umbilicalibus, diu a nativitate subortis (quem admodum hoc olim (r) probavi) peritonæum, quod eo loco, ubi umbilicus est, nullo foramine hiat, integerrimumque existit (s), non facerari, multo minus musculos abdominales atque integumenta, sed integrum peritonæum per hiatum, inter musculos rectos relictum pro transitu vasorum umbilicalium, protrudi, hunc hiatum sensim dilatari, musculos a se invicem multum recedere, & intestina, suo sacco, peritonæo, contenta, inter musculos prolapsa, sub integumentis expansis, sese exhibere, quæ partes quidem

(r) Observat. Anatom. Patholog. lib. 1. cap. 4. pag. 75.

(s) Conf. Icon. herniæ inguinalis congenitæ. pag. 18. Tab. IV.

dem omnes, ob nimiam extenuationem, pellucentes, interanea oculis exhibent, quemadmodum in dissecto illo corpore luculentissime patuit; tumor enim abdominis, inter femotos, & rotundulum marginem formantes, musculos, existens, constabat peritonæo, maxime elongato, & in principium funiculi umbilicalis protruso (t); ex quibus sequi videtur, rationem, quare meam opinionem rejiciendam esse censuit Vir Clarissimus, talem non esse, ut admitti possit.

(t) Observat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1. pag. 10.

FIGURARUM EXPLANATIO.

T A B U L Æ I.

Facies anterior infantis cerebro destituti.

T A B U L Æ II.

Facies posterior ejusdem infantis.

T A B U L Æ III.

Fig. I.

Caput ejusdem infantis, prout sese exhibuit, sublatis a fronte supra oculos recta retrorsum ad auriculas, indeque ad medium dorsum integumentis.

- a. a. a. a. a. Margo integumentorum ablatorum.
 - b. b. Oculi admodum prominentes, & extra suas orbitas protrusi.
 - c. Pinguedinis copia notabilis, inter duos oculos obvia.
 - d. d. Similis pinguedo inter oculos atque aures.
 - e. e. Auriculæ multum dependentes, & antrorsum promotæ, sic ut summos humeros ferme attingerent.
- f. f. f. f.

f. f. f. f. Margo osseus, supra radicem nasi incipiens, & ad latera pone aures sese extendens.

g. g. Portio mollis, membranacea, sanguine effuso turgida, cavum quoddam, in cœcum finem terminatum, includens.

h. h. Ossa petrosa multum sursum protrusa.

i. i. Foramina pro nervis auditoriis.

k. Pars media ossis occipitis, quæ a foramine magno ad partem posteriorem basis ossis multiformis ascendere solet, & cum ea connecti.

l. l. Versus latera reclinatæ partes ossis occipitis, in quas apex hujus ossis divisus erat.

m. m. Partes ejusdem ossis laterales, multum a se invicem remotæ.

n. n. n. Ligamentosa, crassa saltem & firma, substantia a dictis partibus osseis in spinam dorsi tendens.

o. Hiatus ante dictam substantiam versus specu vertebrarum tendens.

p. Dorsum.

q. q. Prominentes mucrones partium lateralium Epistrophei.

r. Apices, in quos desinit vertebra quinta colli.

Fig. 2.

Idem cranium cum adnexa spina, magis denudatum; sublatis oculis, auriculis, integumentis omnibus.

a. a. a. Margo osseus supra radicem nasi incipiens, & versus latera sese extendens. Pars est ossis frontis, quæ glabellam & supercilia constituit, rotundulo margine terminata, deficientibus illis ejusdem ossis portionibus, quæ frontem formant, & cum ossibus verticis coronali futura necti solent.

b. b. Superstites partes lamellarum ossis frontis, quæ inter oculorum cava & cerebri conceptaculum inveniuntur.

c. Partes ossis frontis, quæ inter oculorum cava descendunt, & cum quibus ossicula nasi cohærent.

d. Nasi ossicula.

e. e. Partes laterales orbitarum, hic loci ex ossibus jugalibus factæ.

f. Basis ossis multiformis, undè versus latera procedunt processus clinoidei.

g. Pars media ossis occipitis, quæ a foramine magno ad partem posteriorem basis ossis multiformis adscendere solet, & cum ea connecti.

h. h. Ossa petrosa, multum sursum protrusa.

i. i. Foramina pro nervis auditoriis.

K

k. k.

k. k. Partes laterales ossis occipitis, multum a se invicem remotæ, & versus latera ferme recto tramite procedentes.

l. l. Separatæ & versus latera reclinatæ partes ossis occipitis, in quas apex divisus erat.

m. m. Substantia singularis, granulosa, cum nervis cohærens, cerebri forte reliquiæ.

n. Dens Epistrophei, appressus parti ossis occipitis, quæ a foramine magno procedens cum basi ossis multiformis connectitur.

o. Pars anterior duræ matris, quæ medullam spinalem ab anteriore investit, & per specu vertebrarum descendit.

p. Medulla spinalis.

q. q. Arteriæ vertebrales, in apicem obtusum desinentes.

r. r. Partes laterales Atlantis, a parte posteriore a se invicem separatæ, & partibus lateralibus ossis occipitis k. k. appressæ.

s. s. Epistrophei partes ossæ laterales, in duos mucrones desinentes, & hiantes, destructa cartilagine, quæ a posteriore illasnectere solet.

t. Vertebra quinta colli.

u. Vertebra colli sexta.

v. Septima colli vertebra.

T A B U L Æ I V.

Fig. I.

Cranium, ab omnibus partibus exactissime depuratum, ab anteriore.

a. a. Maxilla inferior ex unico osse constans.

b. Linea quædam, maxillam veluti in duas partes dividens, sed ad parvam tantummodo a margine alveolari distantiam sese extendens, & extrinsecus solum conspicua.

c. c. Foramina, per quæ exeunt rami tertii rami quinti nervorum paris.

d. d. Ossa maxillaria superiora.

e. e. Margo alveolaris maxillæ superioris, dentium rudimenta continens, & membrana investitus.

f. Similis margo in maxilla inferiore.

g. g. Foramina, per quæ exeunt rami secundi rami quinti paris nervorum.

h. h. Processus nasales ossium maxillarium superiorum.

i. i. Foramina narium, septo membranaceo distincta.

k. k. Ossa jugalia.

l. l. Officula nasi.

m. m. Ossis frontis partes, cum officulis nasi nexæ, & glabellam constituentes.

- n. n. Supercilia.
- o. p. q. r. s. Foveæ oculorum.
- o. o. Vertices ossium maxillarium, sinus maxillares a cavis oculorum distinguentes.
- p. p. Ossicula unguis.
- q. q. Ossa plana.
- r. r. Ossium jugalium partes, ad cava oculorum pertinentes.
- s. s. Processuum lateralium ossis multiformis partes, quæ oculorum cava a latere exteriori perficiunt, vix hoc in situ conspicuæ.
- t. t. Ossis frontis partes, quæ cava oculorum a conceptaculo cerebri distinguunt, pro parte tantum cognoscendæ.
- u. u. Partes squamosæ ossium temporum admodum parvæ.
- v. v. Partes duæ ossis occipitis, in quas apex hujus ossis, cæterum cum verticis ossibus jungendus, separatus erat, quæque se supra partes squamosas ossium temporum extendebant ad os frontis.

Fig. 2.

Idem Cranium a latere exhibitum.

a. Maxilla inferior.

b. Fo-

- b. Foramen, quo exit ramus tertii rami quinti nervorum paris.
- c. Margo alveolaris maxillæ inferioris, dentium rudimenta continens, membrana tectus.
- d. Maxilla superior.
- e. Ejusdem margo alveolaris.
- f. Foramen, quo exit ramus secundi rami quinti nervorum paris.
- g. Processus nasalis ossis maxillaris superioris.
- h. Officulum nasi.
- i. Septum cartilagineum narium.
- k. Vertex ossis maxillaris superioris.
- l. Os unguis, a cujus parte anteriore conspicitur sinus, cui incumbit faccus lachrymalis.
- m. Ossis frontis pars.
- n. Os planum.
- o. Os jugale.
- p. Processus zygomaticus ossis temporis.
- q. Ossis jugalis pars, quæ cum ossè frontis connectitur.
- r. Processus maxillæ inferioris, cui adhæret tendo Temporalis, pone jugum conspicuus.
- s. Pars squammosa ossis temporis.
- t. t. Pars altera earum duarum, in quas apex ossis occipitis secessit.

- u. u. Pars lateralis ossis occipitis.
 v. Pars petrosa ossis temporis.
 w. Excavata pars in parte laterali ossis occipitis, & petrosa ossis temporis, diverticulum quasi formans, intra quod sanguis colligebatur, ad venam jugularem, cum foramine, ad fundum hujus excavatæ partis inveniando, communicantem, tendens.
 x. Processus lateralis ossis multiformis.
 y. Basis ejusdem ossis.
 z. Lamella ossis frontis, cavum oculi a cerebri conceptaculo distinguens.
 a. a. Ossis frontis margo, supercilium formans.

T A B U L Æ V.

Fig. I.

Idem cranium, a parte superiore exhibitum.

- a. a. Margo, quo os frontis definebat, glabellam, superciliaque formans.
 b. b. Lamellæ ossis frontis, oculorum cava a conceptaculo cerebri distinguentes.
 c. Cribriformis ossis parva portio superstes.
 d. Basis ossis multiformis.

e. e.

e. e. Processus priores hujus ossis, insolitum locum occupantes.

f. Excavatio quædam, quæ degenerati cerebri reliquias continuit. Similis aderat in opposito latere.

g. Foramen pro ramo secundo quinti nervorum paris.

h. Simile pro ramo tertio ejusdem nervi.

i. Foramen pro vasis.

In dextro latere his foraminibus tantummodo litteras adscripsi, ejusdem naturæ in latere sinistro aderant. Quæ nervos opticos transmittunt foramina cum laceris, illisque quæ ex parte laterali cavi oculi ad tempus tendunt, confluerant, & in quoque latere non nisi unum constituebant.

*. Cartilago, basin ossis multiformis cum osse occipitis nectens.

k. Ossis occipitis pars, quæ cum multiformis ossis basi connectitur.

l. l. Partes petrosæ ossium temporum, oblique ad basin dicti ossis adscendentes.

m. m. Foramina pro nervis auditoriis.

n. n. Foramen pro carotide arteria interna, maxime contractum.

o. o. Partes laterales ossis occipitis.

p. p. Diverticula in his partibus lateralibus ossis occipitis, unde venæ jugulares internæ suum accipiebant sanguinem.

r. r. r. r. Partes, in quas apex ossis occipitis secesserat, quæque a se invicem multum remotæ latera cranii constituebant, & ad os frontis supra squamosorum ossium reliquias sese extendebant.

s. s. Fissuræ, quæ in parte hacce ossis occipitis semper adesse solent.

t. t. Margo anterior foraminis magni, ex parte illa ossis occipitis factus, quæ ascendens cum basi multiformis necitur.

u. u. Frontis ossis portiones, media linea distinctæ, inter oculorum cava descendentes, & cum ossiculis nasi nexæ.

v. v. Ossicula nasi.

w. w. Maxilla superior.

x. Maxilla inferior.

y. y. Ossa jugalia.

z. z. Vertices ossium maxillarum superiorum.

CEREBRO DESTITUTI. 81

α. α. Offa plana.

β. β. Officula unguis.

γ. γ. Processuum lateralium ossis multiformis partes, quæ cava oculorum perficiunt.

δ. δ. Foramen, in quoque latere unicum, ex multis confluentibus natum. Hoc minus apparet, quam revera est, quoniam per illud transparentes partes nonnullæ etiam delineatæ sunt.

Fig. 2.

Idem cranium ab inferiore visum.

a. Maxillæ inferioris pars anterior, mentum constituens.

b. b. Maxillæ inferioris partes posteriores, unde condyli cum ossibus temporum conjungendi sursum tendunt.

c. c. Palatum osseum.

d. Vomer, narium cavitates, a latere ipsius obvias, distinguens.

e. e. Processus pterygoïdei ossis multiformis.

f. f. Annuli ossium temporum, membranas tympani continentes, præternaturalem formam habentes.

L

g. g. Par-

g. g. Partes mammillares ossium temporum; & inter hæ hiatus notabilis.

h. h. Foramina, inter partes laterales ossis occipitis, inter partes ejusdem ossis, in quas apex secesserat, & inter ossa petrosa: ad quæ definebant venæ jugulares internæ.

i. i. Partes laterales ossis occipitis.

k. k. Superficies, æquabiles, parum excavatæ, in hisce partibus lateralibus, cum quibus Atlas cohærebat.

l. Pars illa ossis occipitis, quæ cum basi ossis multiformis conjungitur.

m. m. m. m. Partes illæ duæ ossis occipitis, in quas apex divisus erat.

n. n. Juga, ex processibus zygomaticis ossium temporum & ossium jugalium partibus, facta.

o. o. Partes squamosæ ossium temporum.

T A B U L Æ V I.

Vertebræ colli omnes ejusdem infantis. Sex inferiores invicem nexæ; prima, seu atlas, separata a reliquis, & tum a superiore tum ab inferiore exhibita.

a. Epi-

Fig. 1.

- Sex inferiores colli vertebræ a parte posteriore visæ.
- a. Epistrophei dens, in duas superficies divisus.
 - b. Ejusdem vertebræ corpus, cartilaginis ope cum dente cohærens.
 - c. c. Partes laterales epistrophei.
 - d. d. Mucrones obtusi, in quos partes illæ laterales definunt.
 - e. e. Superficies in partibus lateralibus obviæ pro nexu cum Atlante.
 - f. Corpus vertebræ terciæ.
 - g. g. Partes laterales vertebræ terciæ.
 - h. h. Vertebræ quartæ partes laterales.
 - i. Locus, ubi terciæ & quartæ vertebræ, multum sibi invicem appressæ, cartilaginis ope cohærent.
 - k. k. Vertebra quinta.
 - l. l. Vertebra sexta.
 - m. m. Vertebra septima.

Fig. 2.

Eadem vertebræ a latere visæ, ut mutationes, quas partes laterales quoad situm subierunt, & membranæ, inter illas obviæ, conspiciantur.

- a. Dens Epistrophei.
- b. Corpus secundæ vertebræ.
- c. Corpus vertebræ tertię.
- d. Quartæ vertebræ corpus.
- e. Vertebræ quintæ corpus.
- f. Sextæ vertebræ corpus.
- g. Septimæ vertebræ corpus.
- h. i. k. l. m. n. Processus transversales harum vertebrarum.
- o. p. q. r. s. t. Partes laterales vertebræ o. secundæ; p. tertię; q. quartæ; r. quintæ; s. sextæ; t. septimæ, magis, minusve ad se invicem accedentes, & membranis distinctis, quæ inter easdem delineatæ sunt, nexæ.

Fig. 3.

Fig. 3.

Atlantis facies inferior, qua respiciebat Epistropheum.

a. Arcus anterior cartilagineus, tenuissimus, qui parti anteriori foraminis magni sic erat appressus, ut conspici non potuerit.

b. Superficies excavata in parte laterali, ossea, dextra, quæ cum Epistrophei parte laterali necebat.

c. Similis superficies in parte sinistra. Conf. Tab. VI. Fig. 5. e. e.

d. d. Mucrones inæquabiles, in quos partes laterales definebant. Deficiebat arcus posterior, & partes dictæ laterales, maximopere a se invicem remotæ, partibus laterilibus ossis occipitis accumbabant. Conf. Tab. III. Fig. 2. r. r.

Fig. 4.

Idem Atlas a superiore visus.

a. Arcus Atlantis anterior, cartilagineus, tenuissimus.

b. Superficies in parte laterali sinistra, ossea, quæ cum osse occipitis conjungebatur.

L 3

c. Si-

86 ANAT. INFANT. CEREBRO DESTIT.

c. Similis superficies in parte laterali dextra, cujus ope
nexus cum osse occipitis perficiebatur. Conf. Tab. V. Fig. 2.
k. k.

d. d. Mucrones inæquabiles, in quos partes laterales de-
finebant.

Apud P. v. D. EYK ET D. VYGH, Prostant.

EDUARDI SANDIFORT Observationes Anatomico-Pathologicae. Lib. I. II. III. IV. 4°. Lugd. Bat. 1777, 1778, 1779, 1782.

—— ——— Tabulae Intestini Duodeni. 4°. ibid. 1780.

—— ——— Icones herniae inguinalis congenitae. 4°. ibid. 1781.

—— ——— Descriptio Musculorum hominis. 4°. ibid. 1782.

Apud Eosdem, atque S. ET J. LUCHTMANS.

EDUARDI SANDIFORT Exercitationes Academicæ, 4°. ib. 1783.

ANDRÆ VESALII Tabulae ossium humanorum, denuo edit, earumque explicationem adauxit EDUARDUS SANDIFORT. Folio. ibid. 1782.

Thesaurus Dissertationum, Programmatum, aliorumque Opusculorum selectissimorum, ad omnem medicinæ ambitum pertinentium. Collegit, edidit, & necessarios indices adjunxit EDUARDUS SANDIFORT. Vol. I. II. III. 4°.

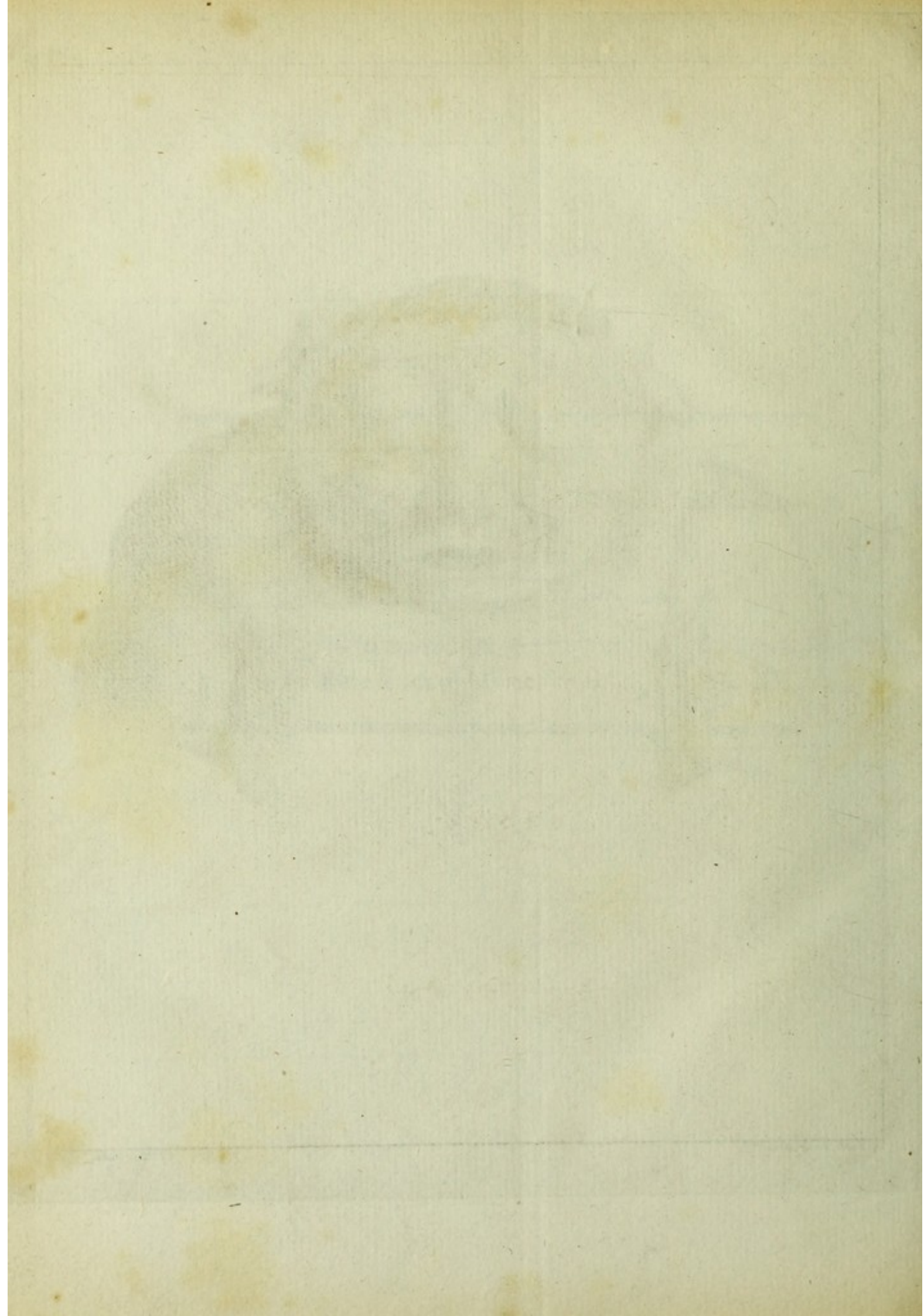
B I B L I O P E G O.

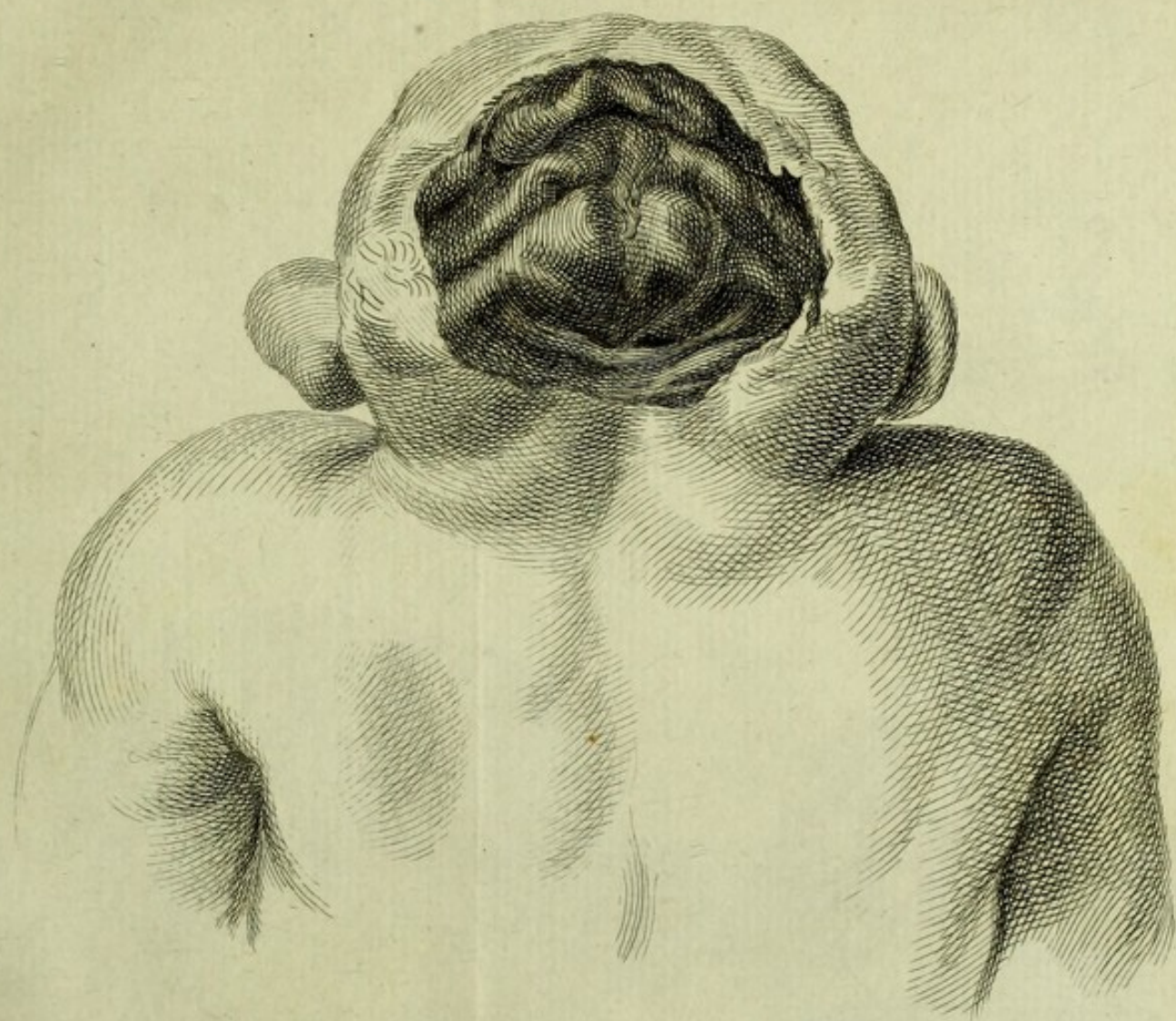
Tabulæ omnes sic collocandæ, ut Tab. I. huic paginæ
opponatur.

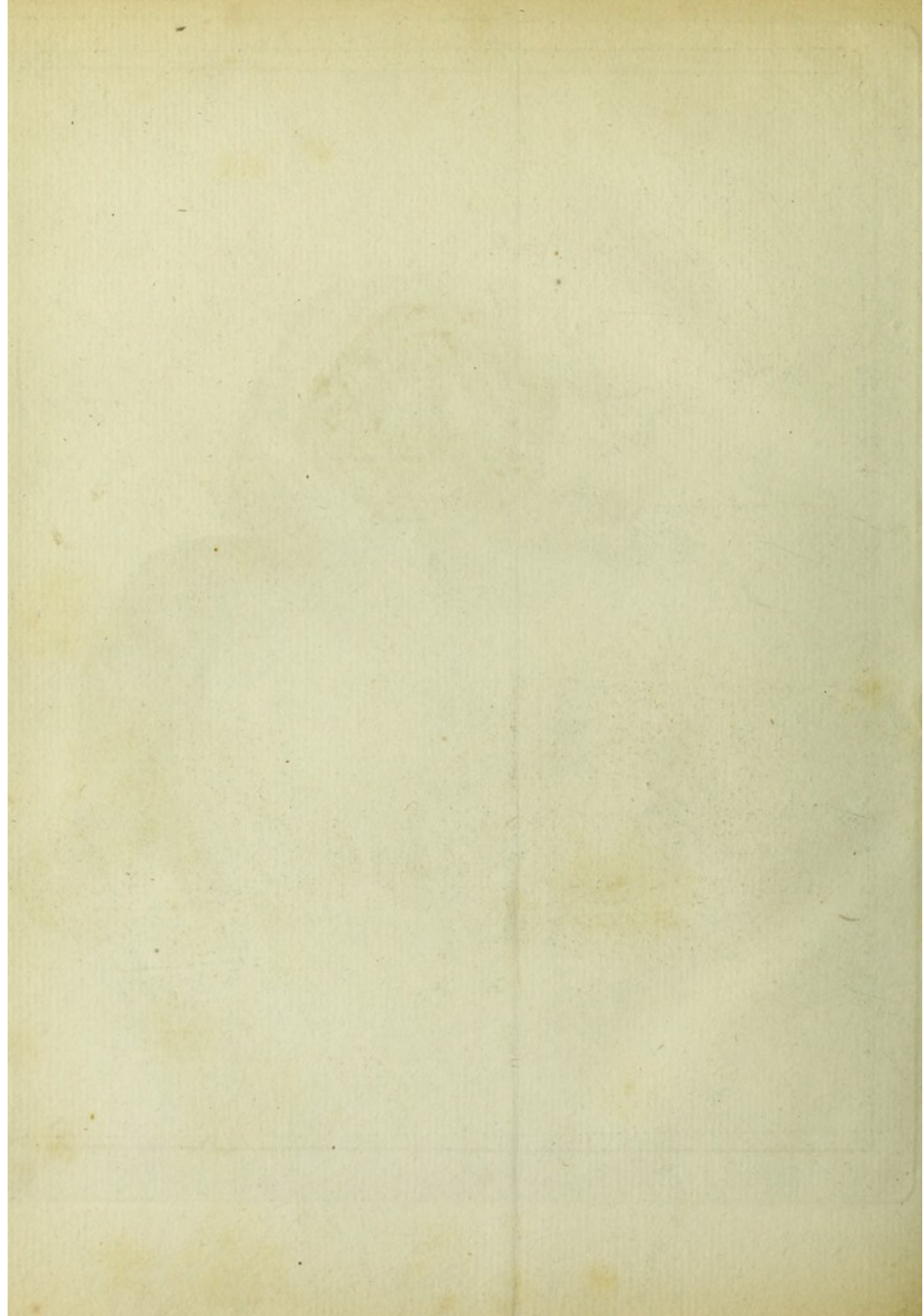
A A N D E N B O E K B I N D E R.

Alle de platen moeten zoo geplaatst worden, dat Tab. I.
tegen over deeze bladzyde kome.

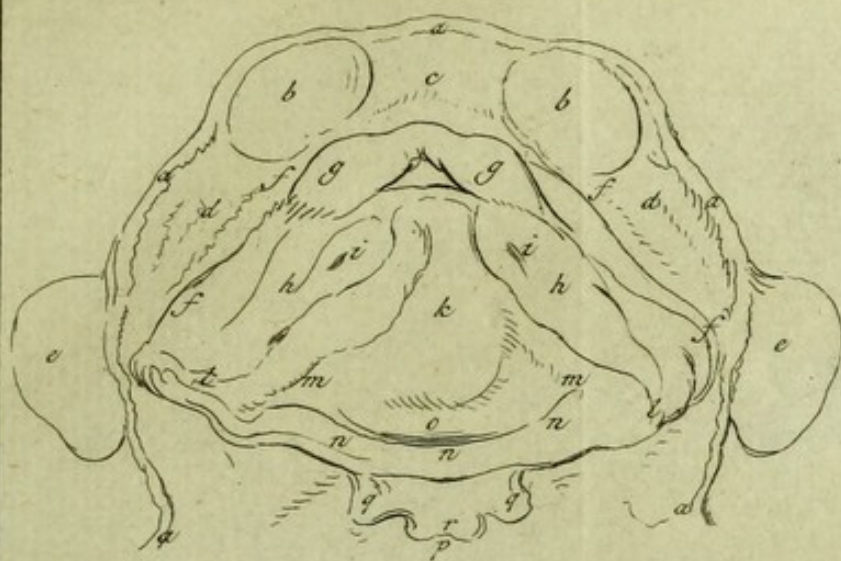

Fig. 1.

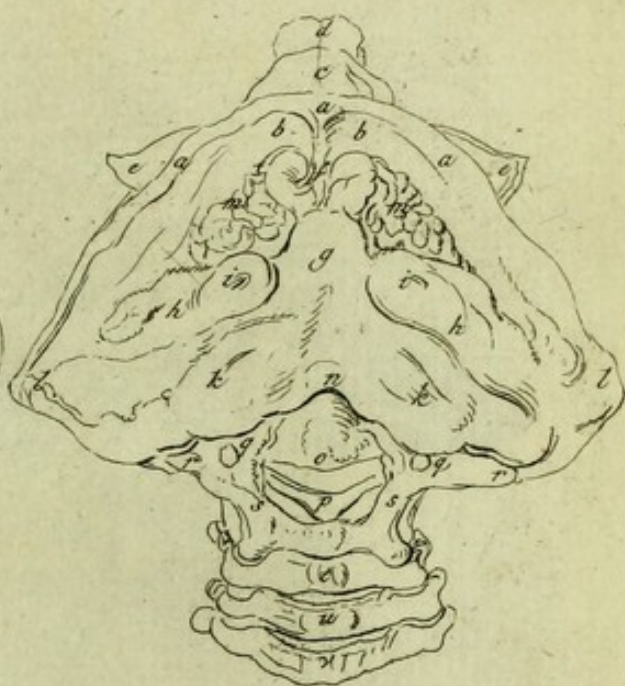
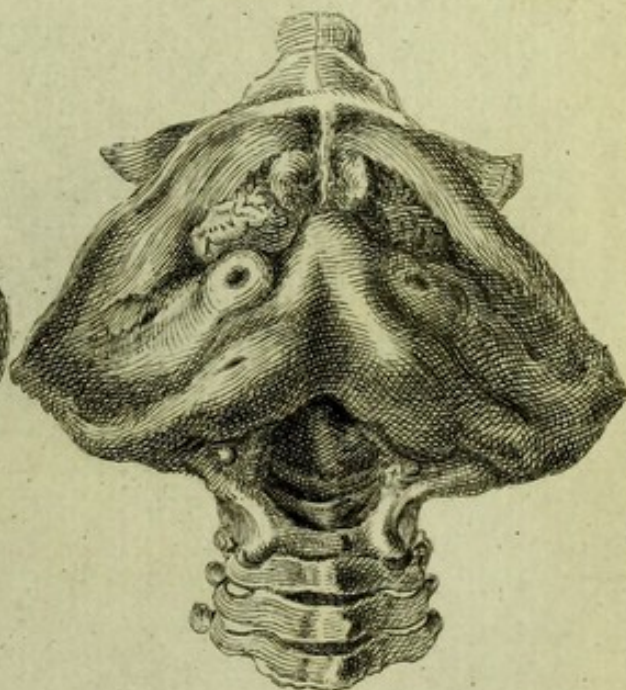
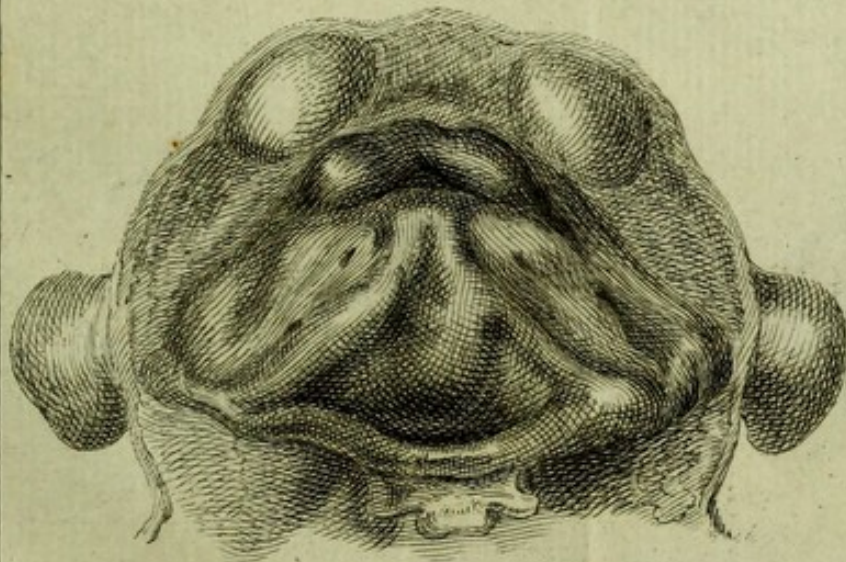

Fig. 2.

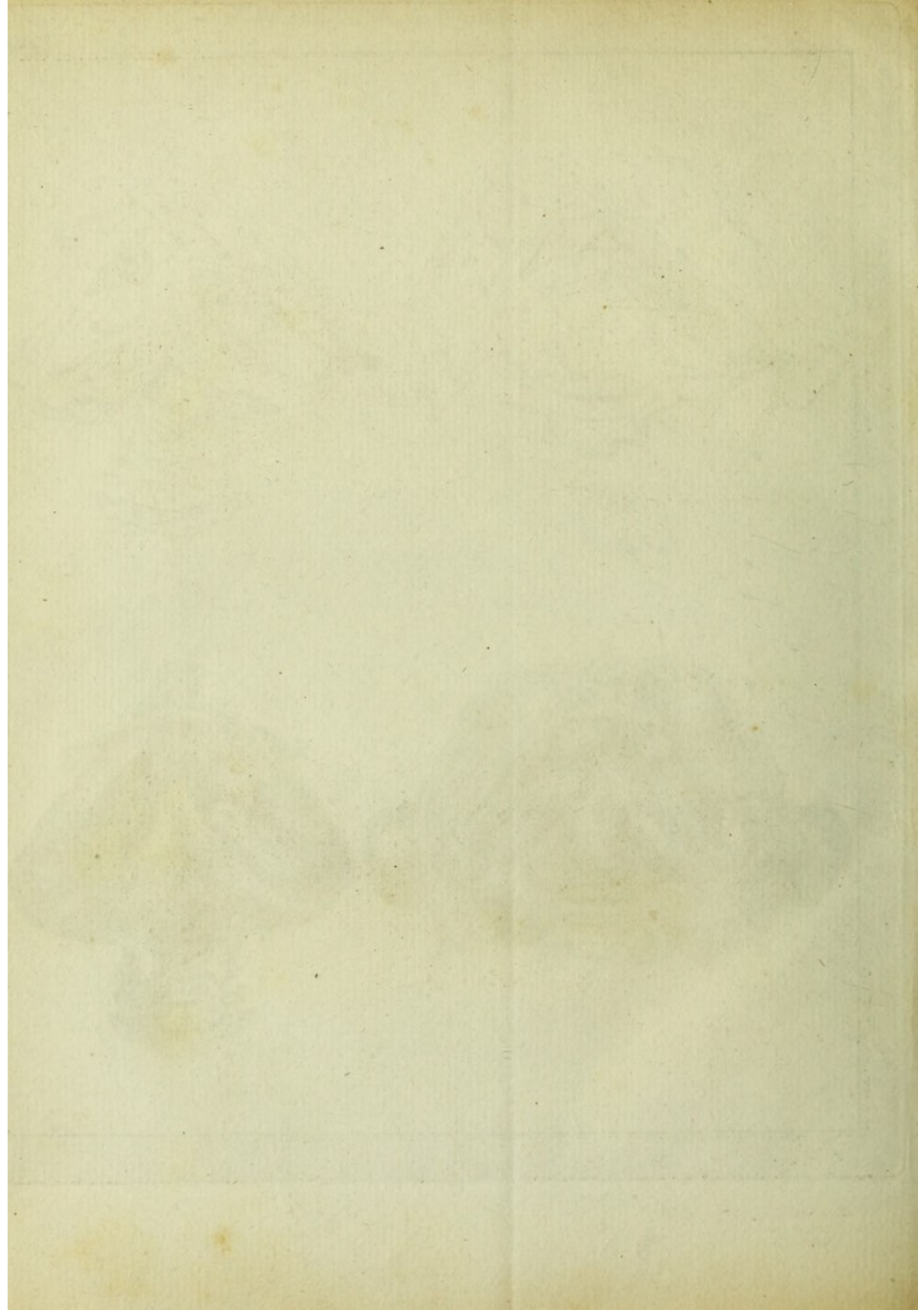

Fig. 1.

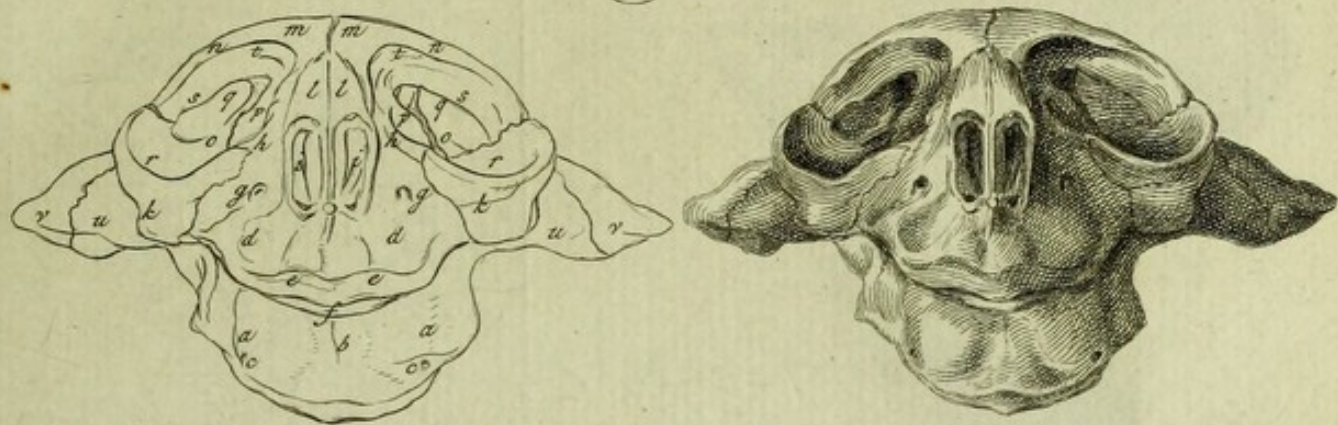

Fig. 2.

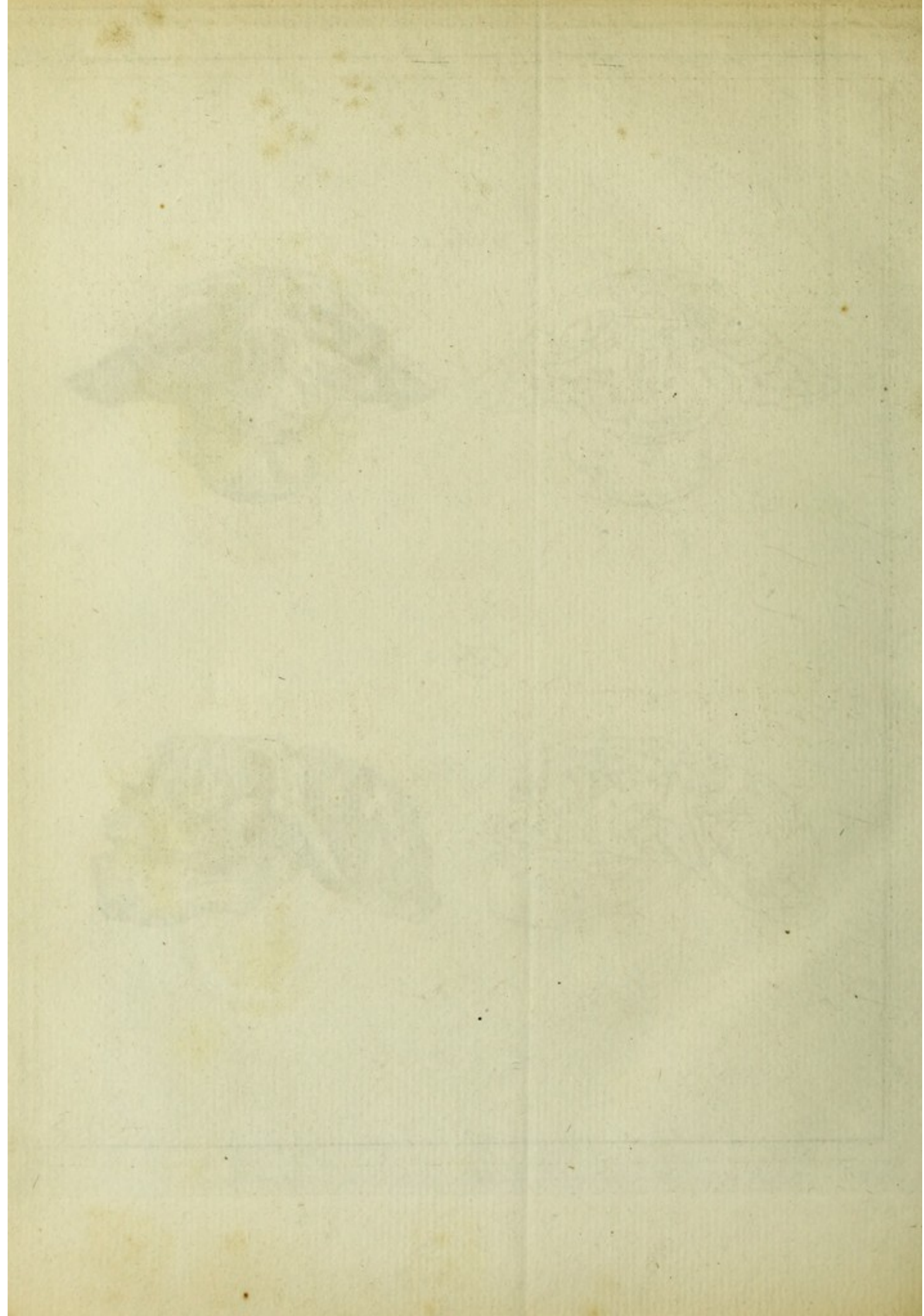

Fig. 1.

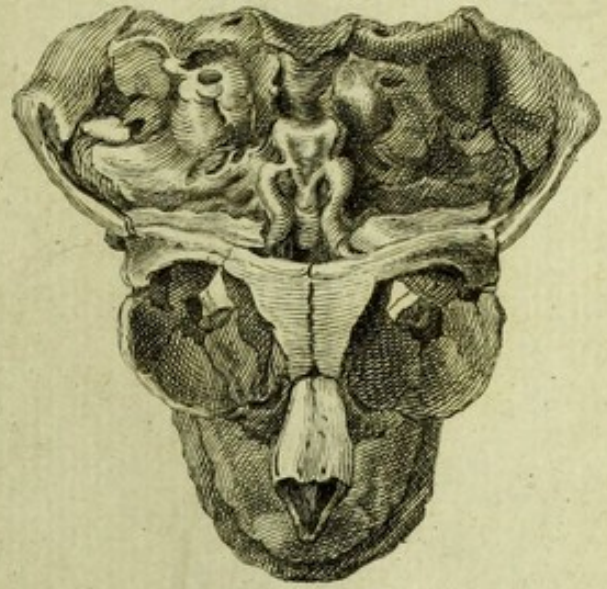
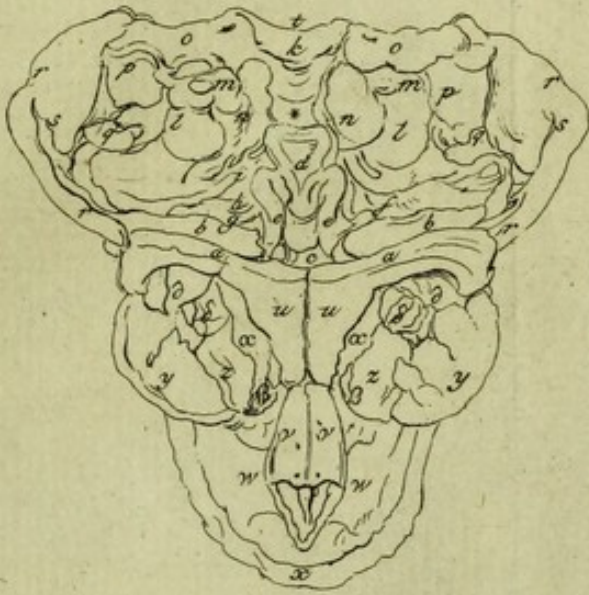

Fig. 2.

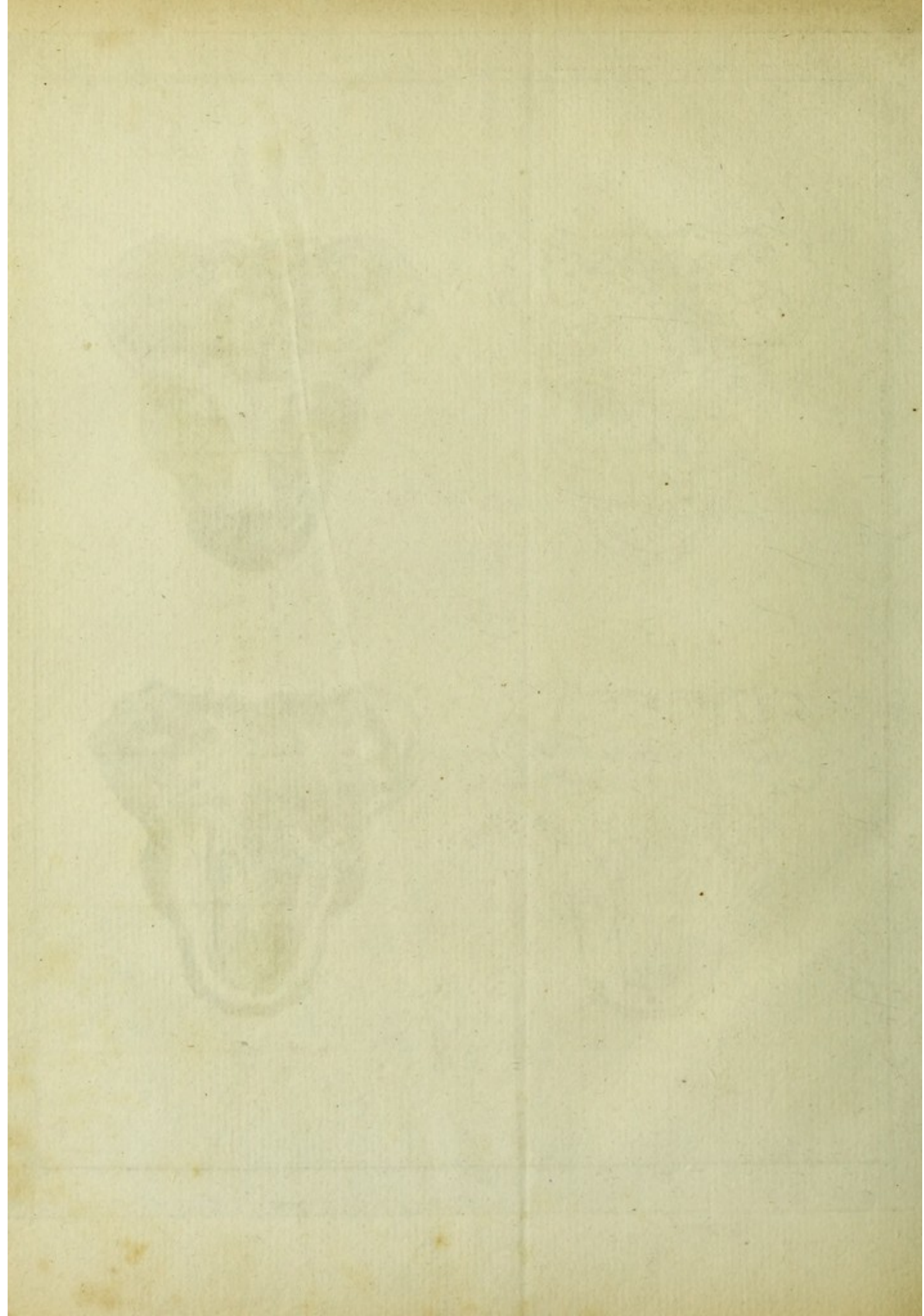

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

